

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Презентація

Батальйони, що врятували країну

СТОР. 2

Молитва за жертвами

Запалили лампадки на спомин про мільйони загиблих

СТОР. 7

Проблема

«Мамо, мій тато в полоні?»

СТОР. 10

№ 18 (6523) ВІВТОРОК, 31 СІЧНЯ 2017 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Ворог, як і століття тому, не врахував головного — духу наших воїнів

Минулої неділі в Україні вшанували пам'ять Героїв Крут — відважних студентів, оборонців української державності, які загинули у зіткненні з більшовиками поблизу селища Крути 29 січня 1918 року. У заходах взяло участь керівництво держави — Голова Верховної Ради України Андрій Парубій, Президент України Петро Порошенко разом з дружиною, члени Кабінету Міністрів, міський голова Києва Віталій Кличко, народні депутати України, громадські діячі. Присутні поклали квіти до пам'ятного хреста на Аскольдовій могилі у Києві та вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання. Надвечір у столиці відбулася смолоскипна хода, учасники якої пройшли від Арсенальної площі до Аскольдової могили. А на Арсенальній площі продемонстрували реконструкцію подій далекого 1918 року — бою між більшовиками та воїнами УНР за завод «Арсенал».

СТОР. 2

У Берліні говорили про Донбас

«День реформ в Україні», який запланований на весну цього року в Бундестазі, стане нагодою для демонстрації успіхів нашої держави у впровадженні реформ та бізнес- й інвестиційних можливостей. Про це наголосили Президент України Петро Порошенко та Президент Бундестагу Норберт Ламмерт у Берліні під час учорашніх переговорів, **пише прес-служба українського лідера.** Сторони погодились із важливістю підтримки політики санкцій щодо Росії до повного виконання Мінських домовленостей. Також лідери обговорили прогрес України на шляху реформ та відповідні можливості Бундестагу підтримати зусилля нашої влади у цьому напрямі. Окрім того, П. Порошенко звернувся з проханням до парламенту Німеччини визнати Голодомор актом геноциду проти українського народу.

СТОР. 5

Авдіївка. Промзона.

Фото зі сторінки Yuliya Tolmachova у Фейсбуці.

Авдіївка. Гаряча точка сходу

Минулими вихідними авдіївська промзона (донецький напрямок) знову стала епіцентром активних бойових дій на сході нашої країни. Але цього разу «ініціативу», яку постійно виявляли гібридні гравці на полі бойових дій, було перехоплено українською армією...

При цьому ЗСУ не порушують Мінських домовленостей. А скоріше, навпаки, — відновлюють свою присутність на територіях, згідно з підписаними у форматі «Україна — ОБСЄ — Росія» угодами, підконтрольних Україні. Наші захисники діють на нашій землі та просуваються по ній, контратакуючи противника й відповідаючи вогнем на його провокації. У свою чергу командування гібридів застосовує тактику екстенсиву, кидаючи в бій «масив» особового складу (фішка російської військової науки) і зазнаючи великих втрат...

У понеділок, коли верстався номер, бої тривали. Вчора від початку доби (дані на ранок) проросійські формування 12 разів обстріляли Авдіївку з важкого озброєння. У результаті два українські воїни загинули, п'ятеро поранено. Українські сили відповідали вогнем, повідомив прес-центр штабу АТО. За офіційною інформацією штабу, за минулу добу (на 30.01) зафіксовано 56 обстрілів, внаслідок яких п'ятеро наших захисників загинули, дев'ятеро дістали поранення і четверо травмовані.

У неділю рано-вранці «на донецькому напрямку після масованих обстрілів з мінометів у районі Авдіївки окупанти намагалися штурмувати наші позиції, і, зазнавши втрат, змушені були відступити. Протягом дня вони продовжили обстріли з мінометів по Авдіївці, Опитному й Кам'янці. Танк вів вогонь по Пісках.

СТОР. 12

ПОДІЇ

За таланти і майстерність — стипендії

Два десятки хмельницьких митців, викладачів дитячих художніх і музичних шкіл отримуватимуть стипендії міської ради. Рішення про це ухвалили на її черговій сесії. Протягом року стипендіати одержуватимуть щомісячно вісімсот гривень, що виплачуватимуться з міського бюджету. Серед них: викладачі, майстриня-вишивальниця, балетмейстер, керівники танцювальних, музичних та співочих колективів. Усі вони не тільки самі досягли чималих успіхів на творчій ниві, а й тривалий час виховують талановиту молодь, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

Що більше вітрячків, то менше витрат на газ

Херсонщина зменшує споживання дорогого газу, стрімко нарощуючи обсяги виробництва електроенергії з відновлювальних джерел. Лише торік тут перевели на альтернативне паливо 16 комунальних котельних. Завдяки цьому та іншим заходам з енергоефективності область скоротила витрати голубого палива більш як на 15 млн. куб. м. Водночас інвестори збудували у південному степу чотири потужні сонячні електростанції. Вони додали до енергетичного ресурсу краю одразу 14 мегават електроенергії — десяту частину того, що загалом надходить у мережу від усіх СЕС та ВЕС області. Але до районних органів самоврядування продовжують надходити заявки бізнесменів про виділення земельних ділянок під нові сонячні електростанції. У Херсонській ОДА запевняють, що цього року завдяки вітру та сонцю кількість отриманої енергії має зрости з нинішніх 140 до 152,6 МВт. Тож кожен п'ятий кіловат, що споживає область, надійде з відновлювальних джерел, **передає наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ У Кременчуці міському пологовому будинку передали обладнання для інтенсивної медичної допомоги новонародженим. Його придбали за внески учасників благодійного марафону «Пробіг з вірою в серці», під час якого доброчинці назбирали понад 105 тис. грн., **повідомляє наш полтавський власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ В Охтирському районі у землю потрапило десятки тонн нафтоводяної суміші. Витік стався через розгерметизацію колектора, **дізнався наш сумський власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

■ Постріл із гранатомета по будинку колишнього начальника міліції Закарпаття генерала Василя Варцаби у п'ятницю ввечері скоїв досі не спійманий зловмисник. Від вибуху загорівся дах і мансардний поверх. Пожежу гасили 20 рятувальників, чотири одиниці спецтехніки та додатковий водовоз. На момент вибуху господар із дружиною перебували вдома. На щастя, обійшлося без жертв, **інформує наш власкор Василь НИТКА.**

Відновлено експорт української птиці до ЄС — *Мінагрополітики*

Ворог, як і століття тому, не врахував головного — духу наших воїнів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава держави відзначив, що героїчний бій під Крутами назавжди вписаний на скрижалі національної історії — передусім як приклад волелюбності та незламності українського народу. «Зараз, як і тоді, Росія розв'язала війну і заперечує свою агресію, намагаючись поширити у світі міф про внутрішній конфлікт у нашій державі, — йдеться у зверненні Президента України. — Героїчний бій під Крутами назавжди вписаний на скрижалі національної історії — передусім як приклад волелюбності та незламності українського народу».

Петро Порошенко зауважив, що саме жертовність та самовідданість крутян дали змогу організовано евакуювати зі столиці центральні органи влади та відвести війська — тобто зробити все можливе для швидкого повернення втрачених позицій. І головне — уряд молодої української держави отримав змогу підписати мирний договір з Німеччиною, що означало міжнародне визнання УНР і автоматично робило більшовиків окупантами території суверенної держави.

«Нині, як і майже 100 років тому, країна, яка марить імперськими амбіціями, не може змиритися з існуванням незалежної України, — наголосив Президент. — Зараз, як і тоді, Росія розв'язала війну і заперечує свою агресію, намагаючись поширити у світі міф про внутрішній конфлікт у нашій державі».

Президент окремо звернувся до українських воїнів, які нині у складі Збройних Сил, Національної гвардії, Служби безпеки, Державної прикордонної служби, Національної поліції обстоюють наше право творити власну державу зі словами щирої подяки за чесну та героїчну щоденну працю.

Президент України Петро Порошенко з дружиною Мариною, Голова Верховної Ради України Андрій Парубій (другий ліворуч) та міський голова Києва Віталій Кличко під час вшанування пам'яті Героїв Крут на Аскольдовій могилі в Києві.

«Ворог, як століття тому, так і сьогодні, не врахував головного — духу наших воїнів. Крути та Бахмач — дві маленькі залізничні станції — стали вічними символами незламності всіх захисників України». Про це написав на своїй сторінці у Фейсбуці Голова Верховної Ради України Андрій Парубій.

«Державність тоді, у 1918-му, як і у 2014-му, рятували добровольці», — зазначив глава парламенту, уточнивши, що своєю мужністю герої Армії УНР підняли на боротьбу наступні покоління, зокрема і сучасних українських воїнів, які в зоні АТО обстоюють українську державність, по всьому фронту зупиняючи російського окупанта.

ФАКТ

Бій під Крутами відбувся 29 січня 1918 року на залізничній станції на території сучасної Чернігівської області за 130 кілометрів на північний схід від Києва. Цей бій між чотиритисячною більшовицькою армією Михайла Муравйова та загоном із майже 400 київських студентів і бійців вільного козацтва тривав п'ять годин. Після бою 27 юнаків потрапили до більшовицького полону та були страчені.

У березні 1918 року, після підписання більшовиками Брестської мирної угоди та з поверненням уряду УНР до Києва, Центральна Рада вирішила урочисто перепоховати полеглих студентів на Аскольдовій могилі в Києві. На державному рівні в Україні почали щороку урочисто вшановувати пам'ять Героїв Крут із 2004 року. У 2006 році на залізничній станції Крути відкрили Меморіальний комплекс «Пам'яті Героїв Крут».

Олександра МАЛЕЦЬКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

Батальйони, що врятували країну

«Три роки тому саме добровольчий рух врятував державність та незалежність», — про це під час презентації книги «Добробати. Історія подвигу батальйонів, що врятували країну» сказав Голова Верховної Ради Андрій Парубій. У заході також взяли участь секретар Ради національної безпеки і оборони Олександр Турчинов, міністр внутрішніх справ Арсен Аваков, міністр оборони Степан Полторак, народні депутати, воїни-добровольці та волонтери.

Андрій Парубій нагадав, що 13 березня 2014 року парламент ухвалив історичний Закон «Про Національну гвардію України», котрий підтримали 262 народні депутати. «А вже наступного дня прямо з Майдану Незалежності сотні бійців вирушили на вишкіл у Нові Петрівці. Вчителі, лікарі, студенти, підприємці, айтішники — сотні майданівців замість того, щоб після багатомісячних боїв у Києві роз'їхатися по домівках, рушили з барикад Майдану на дальні барикади Донбасу боронити незалежність України. Вони стали ідеологічною основою нової вітчизняної армії. У березні 2014 року добровольчі батальйони організувалися у багатьох містах країни», — сказав глава парламенту та зазначив, що у квітні 2014 року московські окупанти та їхні маріонетки захопили Слов'янськ, але вже у липні це місто було звільнено. «Окупанти розраховували на кримський сценарій, на те, що в Україні у той час не було боєздатних Збройних Сил, але ворог не врахував духу наших воїнів-добровольців», — сказав він.

Голова Верховної Ради нагадав, що торік міжфракційне депутатське об'єднання «Самооборона Майдану» проголосило 14 березня Днем українського добровольця, а нещодавно це було закріплено рішенням парламенту.

«Цей день стане однією з основ, на якій зростатимуть і гартуватимуться нові покоління вільних українців. Рішенням Верховної Ради ми закарбували навіки пам'ять про героїзм українських лицарів», — підкреслив А. Парубій.

Він також зауважив, що цього року ми вшановуватимемо століття Української революції та відновлення державності. За сто років ворог лишився той самий і наміри його ті самі — повне завоювання України. Його плани зламали добровольчі батальйони, воїни, які ціною власного життя зупинили московську орду. «Добровольчі батальйони рятували Україну в найскладніші часи її державотворення XX століття. Саме їхніми руками виборювалася незалежність країни, кров'ю і потом добровольців окроплена державність», — зазначив Голова Верховної Ради.

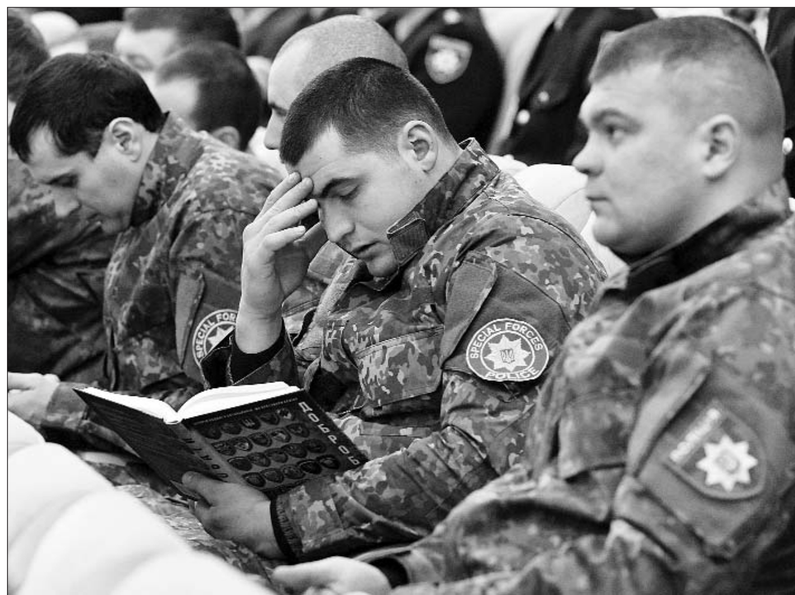
А. Парубій підкреслив, що у 1917 році, коли створювалася Українська держава, Армія УНР також формувалася з добровольців, які, повертаючись додому з фронтів Першої світової війни, вступали до її лав. Одним з перших був Гайдамацький полк імені отамана Костянтина Гордієнка під проводом Всеволода Петріва.

А ще раніше перші добровольці, нагадав він, з'явилися у 1914 році, коли з початком Першої світової війни в армії Австро-Угорської імперії було створено український національний підрозділ. «У Стрию відбулася мобілізація, і тисячі найкращих синів нашої країни — поетів, письменників, художників, юристів, істориків — еліта, яка була вихована в таких національних організаціях, як «Пласт», «Січ» і «Сокіл», стала основою для першої добровольчої формації — Українських січових стрільців. Саме вони під командуванням сотника Володимира Сроковського 28 жовтня 1914 року на горі Ключ біля містечка Сколе прийняли перший бій з московськими окупантами», — зазначив А. Парубій та додав, що особисто мав честь у 1989 році відновлювати могили січових стрільців на горі Ключ.

ДОВІДКОВО

Це вже друге видання дослідження про історію формувань добровольчого руху, у якому з'явилися нові фотоілюстрації та деталізовані карти розгортання добровольчих батальйонів та підрозділів Нацгвардії у зоні проведення антитерористичної операції протягом 2014 року. Також додано спогади добровольців—учасників АТО та вміщено новий розділ про дії підрозділів на території Луганської області.

Тираж другого видання — понад 10 тисяч примірників.

Під час презентації.

Секретар РНБО Олександр Турчинов заявив: добровольчі батальйони, які разом з батальйонами Національної гвардії та підрозділами Збройних Сил у 2014 році першими прийняли бій, не тільки зупинивши ворога, а й відкинувши його на сотні кілометрів назад, заклали ідеологію розбудови сильної патріотичної незалежної країни.

«Саме завдяки добровольцям країна виграла час, щоб створити справжню армію, бойову Національну гвардію, дієвий оборонно-промисловий комплекс, отримати реальну зброю. Ми довели, що Україна була, є і буде та може себе захистити, навіть коли жодного набою наші партнери нам не дали», — наголосив він.

Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков подякував воїнам, які творили історію, а також авторам дослідження. «Хочу, щоб кожен боєць-добробатівець зберіг ці факти як приклад історії для своїх дітей і всього покоління українців, котрі згадуватимуть про ці дуже непрості часи», — сказав він і нагородив ветеранів добровольчого руху медалями, грамотами та іменною зброєю.

Міністр оборони Степан Полторак зазначив: добровольчі батальйони зробили велику справу, тому їх роль і місце історія України ще вивчатиме. Нині, за його словами, у зоні АТО перебувають тільки ті люди, які для себе вирішили, що немає сьогодні найголовнішої справи, ніж захист своєї країни. «Вірю, Україна буде заможною, незалежною, тому що у нас є патріоти, з нами Бог і з нами перемога», — наголосив С. Полторак.

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

Саме завдяки добровольцям країна виграла час, щоб створити справжню армію, бойову Національну гвардію

РНБО розглянула оборонне замовлення на 2017 рік

Рада національної безпеки та оборони України під головуванням Президента Петра Порошенка та за участі Голови Верховної Ради Андрія Парубія розглянула основні показники державного оборонного замовлення на 2017 рік та прогнозні показники на наступні два роки. Затвердити оборонне замовлення доручено Кабінету Міністрів.

Засідання Ради національної безпеки та оборони під головуванням Президента України Петра Порошенка за участю Голови Верховної Ради України Андрія Парубія.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

«Державне оборонне замовлення на 2017 рік ми маємо сформувати із твердим урахуванням тих недоліків, які мало оборонне замовлення 2016 року. Насамперед наголошую на тому, що 81 відсоток державного оборонного замовлення — це загальний фонд держбюджету, тому ми твердо переконані, що цей 81 відсоток буде гарантовано профінансовано», — зазначив глава держави та повідомив, що у грошовому вимірі це майже 9 мільярдів гривень.

Президент також повідомив, що на виконання його доручення формування державного оборонного замовлення здійснюватиметься як мінімум на три роки, щоб мати можливість втілювати в життя найновітніші розробки українського оборонно-промислового комплексу та українських конструкторів.

За словами П. Порошенка, велику дискусію під час формування державного оборонного замовлення спричинило питання стосовно того, що саме треба закуповувати. «Перед нами постає вибір: або один «Оплот», або десять глибоко модернізованих і капітально відремонтованих Т-64 або Т-80. При цьому «Оплот» складається щонайменше за 18 місяців, а цикл глибокої модернізації Т-80 становить 2,5 місяця. Отже, у нас постає питання: або танкова рота у повному складі, або один танк», — сказав він та зауважив, що наразі у нас є ресурс для проведення глибокої модернізації танків, якими треба у надзвичайно короткий термін та у повному обсязі забезпечити танкові підрозділи. Також Президент назвав цілком слушною пропозицію щодо закупівлі зразків озброєння та військової техніки в кількості, яка забезпечить так зване «оптове переозброєння» окремих підрозділів.

Оцінюючи роботу оборонного комплексу у 2016 році, глава держави зазначив, що попри складнощі із фінансуванням минулого року Збройні Сили отримали 17 нових або глибоко модернізованих зразків зброї та військової техніки. Серед них, зокрема, новий санітарний бронетранспортер БТР 4-С, новий ремонтний БТР 4-РМ, спеціальна апаратна СА-10У, новий кулемет і багато іншого. За словами Президента, в зоні бойових дій також було здійснено дослідну експлуатацію БТР-3, який має великий експортний потенціал, та проходить дослідницьку експлуатацію тактично-бойова колісна машина «Дозор-Б». Також «Укроборонпром» за короткий час створив низку інноваційних зразків нових ракет, зокрема РС-80, безпілотний авіаційний комплекс «Горлиця», роботизований тактичний комплекс «Фантом». «У військах уже добре оцінили перший дослідницький досвід експлуатації новітнього озброєння», — зазначив П. Порошенко та наголосив на важливості забезпечення розвитку промислового потенціалу оборонного комплексу, а також розвитку та модернізації виробничих потужностей оборонних підприємств.

Сприяти цьому також має збільшення експорту української зброї власного виробництва. «Ми маємо підтримати зростаючий попит на українську зброю власного виробництва. Наголошую, що ми не розпродаємо, на відміну від деяких горе-міністрів оборони і тих, хто приймав відповідні рішення. Ми сьогодні твердо і переконливо завойовуємо ринок видами озброєння, які виробляються в Україні», — зазначив Президент і зауважив, що оскільки нині оборонне замовлення виконується на виробничих фондах, рівень зношення яких становить 60—80 відсотків, то стоїть завдання з розробки програми їх оновлення. «Прохання розробити, як я доручав, програму оновлення виробничих фондів. Без сучасних виробничих потужностей ми не будемо мати можливості ефективно конкурувати на світовому ринку і забезпечувати за рахунок зовнішніх замовлень модернізацію та розробку новітніх систем озброєння. Так, як ми нині робимо на передових підприємствах оборонпрому, в наших відомих конструкторських бюро щодо ракетної галузі, літакобудування, бронетанкової техніки», — сказав глава держави та підкреслив, що лише завдяки експортним контрактам передові українські розробки не закінчують життя у шухлядах, а приносять 2 відсотки від усього експорту України, що дає змогу впроваджувати нові технології, навчати людей та забезпечувати армію необхідною зброєю.

Сергій КОВАЛЕНКО.

ФАКТ

Державне оборонне замовлення на 2017 рік передбачає забезпечення Збройних Сил України та інших військових формувань сучасними ракетними та артилерійськими системами, броньованими ракетними катерами, безпілотними літальними апаратами, бронетанковою технікою, засобами радіоелектронної боротьби і радіолокації, сучасними засобами зв'язку та управління, комплексами розвідки для артилерійських підрозділів, засобами спостереження, прицілювання та нічного бачення, планується також модернізація літаків, гелікоптерів та іншої військової техніки. Крім того, рішення РНБО передбачає реалізацію Державної цільової програми зі створення та освоєння виробництва боєприпасів і продуктів спеціальної хімії на період до 2021 року.

Пріоритетне завдання — внесення змін до Регламенту

Пріоритетними завданнями парламенту на 2017 рік має стати ухвалення змін до Регламенту та імплементація єдиного інституційного механізму. Про це під час дискусії в Українському кризовому медіа-центрі на тему: «Угода про асоціацію — дороговказ для комплексної модернізації України» заявила народний депутат, заступник голови Комітету з питань європейської інтеграції Марія Іонова (БПП) *(на знімку)*.

«Для нас дуже важливі зміни в Регламенті роботи Верховної Ради. 2 березня 2016 році свої рекомендації з цього питання дала спеціальна місія Європейського парламенту, і ми за це надзвичайно вдячні пану Коксу. Але, на жаль, частина цих рекомендацій досі не імплементована, тому ми працюємо в робочій групі на чолі з главою парламенту над цим питанням. Дуже сподіваюся, що цю роботу буде завершено», — зазначила парламентарій.

Ще однією проблемою народний депутат вважає величезну кількість зареєстрованих законопроектів, зокрема, станом на 26 січня цього року розгляду чекають 8540 документів. «У цивілізованій демократичній країні світу такої кількості немає. Для нас, як для Комітету з питань євроінтеграції, дуже важливий парламентський контроль щодо наближення українського законодавства до права Європейського Союзу та врахування норм законодавства ЄС у проектах законів, які подаються суб'єктами законодавчої ініціативи, а також створення механізму запобігання прийняттю законів, які суперечать праву ЄС», — сказала М. Іонова та наголосила на необхідності відпрацювання інституційного механізму щодо наближення українського законодавства до європейських норм.

Зокрема, за її словами, потрібно створити єдину систему моніторингу виконання угоди, яка б дозволила більш якісну звітність і аналіз ситуації, узгодити термінологію для перекладу європейського законодавства українською мовою, поліпшити взаємодію між відомствами. «Необхідний спільний інституційний механізм для парламенту та уряду. Потрібна структура, яка буде відповідати за наближення законодавства до норм ЄС — постмоніторинг, нагляд, оцінка регуляторного впливу, центр перекладів та термінології. Цей механізм має бути закріплений на законодавчому рівні», — зазначила народний депутат та повідомила, що в березні цього року планується проведення комітетських слухань на цю тему.

Вл. інф.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Складають плани на поточну сесію

У **Комітеті з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства** під час шостої сесії готуються опрацювати понад 160 законопроектів. Такі наміри затверджено у плані роботи на період лютого—липня 2017 року. Передбачається опрацювати 75 законопроектів, з яких комітет визначено головним, ще до майже 90 документів розглянуть і подадуть свої пропозиції.

Так, у комітеті готуватимуть до другого читання законопроекти про житлово-комунальні послуги та про комерційний облік комунальних послуг. До повторного першого читання — проекти законів про енергетичну ефективність будівель, про єдину державну систему моніторингу виробництва, постачання, транспортування, споживання та оплати за паливно-енергетичні ресурси і комунальні послуги. Працюватимуть над змінами до низки законів — про житлово-комунальні послуги, про регулювання містобудівної діяльності, про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку.

Протягом шостої сесії в комітеті запланували опрацювати та подати на розгляд Верховної Ради законопроекти про граничний розмір пайової участі в розвитку інфраструктури населеного пункту замовників будівництва об'єктів промисловості та сільського господарства, щодо моніторингу відповідності соціальних нормативів користування житлово-комунальними послугами реальним обсягам користування, про мораторій на примусову реалізацію житла. Мають намір підготувати також законопроекти про вдосконалення реалізації права громадян на забезпечення жилими приміщеннями в будинках житлових кооперативів, вдосконалення державного регулювання процесу будівництва, вдосконалення діяльності об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, захист житлових прав внутрішньо переміщених осіб тощо.

Планом роботи передбачено розгляд питань на виїзних засіданнях та в рамках контролю за виконанням законів, постанов Верховної Ради, власних рішень.

***

У **Комітеті з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму** протягом шостої сесії запланували розглянути майже 80 проектів законодавчих документів. Із них понад десяток — за процедурою підготовки до другого читання. Намітили тут також проведення виїзних засідань на теми: «Взаємодія органів державної влади та органів місцевого самоврядування в частині розвитку туризму на прикладі міста Кракова» (Республіка Польща, м. Краків) та «Стан розвитку дитячо-юнацького та студентського спорту у Львівській області». Уже в лютому 2017 року в комітеті мають намір організувати слухання на тему: «Функціонування дитячо-юнацьких спортивних шкіл, у тому числі підпорядкованих фізкультурно-спортивним товариствам в умовах децентралізації влади». Попереду на парламентаріїв чекають також конференції, семінари, круглі столи, інші заходи, які проводитиме комітет або які відбуватимуться за його участі.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Перед нами постає вибір: або один «Оплот», або десять глибоко модернізованих і капітально відремонтованих Т-64 або Т-80

За порушення — до відповідальності

Народний депутат Олег Мусій звернувся до НАБУ, ГПУ, СБУ, КМУ з вимогою провести перевірку на наявність фактів та обставин нераціонального витрачання бюджетних коштів Міністерством охорони здоров'я України під час проведення державних закупівель за 2015 рік, а також за 2016 рік і притягнути до відповідальності посадових осіб МОЗ України, причетних до державних закупівель, які були проведені з порушенням порядку та процедури, встановлених законодавством України. У разі виявлення порушень під час проведення державних закупівель, внести дані про такі порушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань відносно посадових осіб, причетних до таких порушень. Редакція друкує депутатське звернення з деякими скороченнями.

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ

Щодо проведення службової перевірки

Мною, Мусієм Олегом Степановичем, народним депутатом України, обраним на позачергових виборах народних депутатів у 2014 році від одномандатного виборчого округу № 124 із центром у місті Сокаль Львівської області, було розглянуто Аналіз державних закупівель Міністерства охорони здоров'я України у міжнародних організацій за кошти Держбюджету 2015 року, зроблений на підставі інформаційних матеріалів МОЗ (лист МОЗ від 20.12.2016 р. №16-03/792/13/374-16/33251), інформації Держаудитслужби, досліджень компанії «Проксима Ресерч» та повідомлень у ЗМІ, наданих народним депутатам України, членам Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я. **Відповідно до аналізу:** «Згідно з підпунктом 5 пункту 3 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 року № 298, Міністерством охорони здоров'я України у 2015 році були укладені угоди з міжнародними організаціями про закупівлю лікарських засобів за окремими напрямами на загальну суму 2 млрд. 197 млн. 221 тис. гривень, а саме з ***ЮНІСЕФ на суму 566 млн. 124 тис. грн., ПРООН на суму 881 млн. 31,2 тис. грн., Краун (Crown Agents) на суму 750 млн. 65,7 тис. грн.*** Закупівля лікарських засобів здійснювалася відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 08.10.2015 р. № 787 «Про затвердження переліку лікарських засобів та медичних виробів, які закуповуються на підставі угод (договорів) щодо закупівлі із спеціалізованими організаціями, які здійснюють закупівлі», до якої протягом 2016 року було внесено вісім змін (остання зміни були внесені 23 листопада 2016 р.). Змінами від 23.08.2016 р. (постанова КМУ від 23.08.2016 р. № 560) постанову було доповнено новим пунктом, відповідно до якого Міністерству охорони здоров'я України дозволено, за умови закупівлі необхідної кількості лікарських засобів та медичних виробів, зазначеної у переліку, затвердженому цією постановою, з урахуванням обсягу невикористаних коштів на рахунках спеціалізованих організацій, які здійснюють закупівлі за напрямами використання бюджетних коштів у 2015 році, збільшувати кількість одиниць товару в межах 100 відсотків потреби.

Аналіз наданих МОЗ України інформаційних матеріалів (лист МОЗ України від 20.12.2016 р. № 16-03/792/13/374-16/33251) ***свідчить про низку проблем, що мали місце при організації державних закупівель із залученням спеціалізованих міжнародних організацій:***

1) Закупівля частини лікарських засобів та виробів медичного призначення здійснювалась із залученням вітчизняних виробників і вітчизняних постачальників, при цьому МОЗ не виграв ні в строках поставок, ні в економії коштів, оскільки послуги міжнародних організацій за проведення закупівлі вітчизняних препаратів та їх поставку мали бути оплачені. Так, за даними Держаудитслужби, ***31% закуплених медичних виробів та лікарських засобів на суму майже 97 млн. грн. міжнародні організації здійснили в українських виробників, з них на 174 тис. грн. — через посередника. Ще 2,4% закупівель на суму 7,5 млн. грн. — це придбані медикаментами іноземного виробництва, але через вітчизняних посередників.*** При цьому, закупивши медикаменти у вітчизняних виробників через спеціалізовані організації, міністерство сплатило на їх користь комісійний збір та вартість послуг уповноважених підприємств щодо митного оформлення, зберігання та дистрибуції товарів на загальну суму 5,9 млн. грн. Також міністерство коштом державного бюджету зайво сплатило 1,4 млн. грн. спеціалізованій організації за поставлені лікарські засоби та вакцину через включення до їх вартості непідтверджених витрат з доставки. Дані щодо державних закупівель через міжнародні організації, надані Комітету, свідчать, що ***у вітчизняних виробників було закуплено протитуберкульозні препарати*** (теризидон, протіонамід, ізоніазид, канаміцин, етамбутол, капреоміцин та ін. виробництва ТОВ «Юрія-Фарм», ПрАТ «Технолог», ПАТ «Київмедпрепарат»); ***онкологічні препарати*** (ритуксімаб, трастузумаб, ондансетрон, кислота золендронова, ванкоміцин та ін. виробництва ТОВ «Люм'єр-Фарма», ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я», ТОВ «Фармексгруп»); ***лікарські засоби для лікування вірусних гепатитів*** (пегінтерферон Альфа-2В, рибавірин та ін. виробництва ТОВ «Люм'єр-Фарма», ТОВ «Астрафарм», ТОВ «Валартінфарма»); ***комбінована вакцина для профілактики кашлюка (ацелюлярна), дифтерії, правця, гемофільної інфекції та поліомієліту (інактивована) Пентаксим*** (ТОВ «Фармексгруп, in balk Sanofi, Франція), ***тест-системи для діагностики ВІЛ*** (виробництва ТОВ «Медбіоальянс») тощо. Крім того, ***майже 50% постачальників, з якими міжнародними організаціями були укладені контракти, представлено українськими компаніями, більшість з яких була задіяна у державних закупівлях і в минулі роки*** (ТОВ «Люм'єр-Фарма», ТОВ «Фармексгруп» та інші — називаються 18 виробників (прим. — ***Ред.***). Отже, у закупівельному ланцюгу з'явилися додаткові учасники (МОЗ -міжнародна закупівельна організація — вітчизняний виробник ліків -міжнародна закупівельна організація — вітчизняний постачальник — МОЗ — регіони — заклади охорони здоров'я). За таких умов додаткові витрати держави на організацію закупівель безумовно зростають. З огляду на умови укладених угод з міжнародними закупівельними організаціями, за розрахунками Держаудитслужби, ***МОЗ коштом держбюджету має сплатити згаданим організаціям майже 111 млн. грн. комісійної винагороди. Фактично те, що МОЗ раніше мав робити безкоштовно (організація закупівель), міжнародні організації зробили нам за наші гроші.*** Варто також зазначити, що кошти на проведення закупівель були перераховані МОЗ наприкінці 2015 року (перекazано авансом більш як 2 млрд. 197 млн. грн.). Станом на 01.05.2016 спеціалізовані організації не поставили товару на суму понад 1 млрд. 885 млн. грн. (або 85%), зокрема, на суму більш як 574 млн. грн. було порушено умови угод в частині постачання медикаментів протягом шести місяців з дня попередньої оплати. При цьому, варто зауважити, що відповідно до укладених угод організації не несуть відповідальності за порушення терміну постачання ліків та за будь-які інші претензії, які можуть виникнути з укладених угод.

2) Під час ухвалення 19 березня 2015 року Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення своєчасного доступу пацієнтів до необхідних лікарських засобів та медичних виробів шляхом здійснення державних закупівель із залученням спеціалізованих організацій, які здійснюють закупівлі» було внесено зміни до статті 17 Закону України «Про лікарські засоби», якою регулюється порядок ввезення в Україну лікарських засобів, згідно з якими до лікарських засобів, закуплених через міжнародні організації, не застосовуються вимоги щодо граничного терміну придатності до ліків, які ввозяться на територію України.

«Термін придатності лікарських засобів, що ввозяться на територію України, має становити не менше половини терміну, визначеного виробником, за умови, якщо виробник визначив термін менше одного року, або не менш як шість місяців, за умови, якщо виробник визначив термін більше одного року». Як свідчать дані щодо поставок лікарських засобів, закуплених через міжнародні організації, ***за таких умов стало можливим завезення в Україну лікарських засобів та виробів медичного призначення зі строком придатності, що практично спливає.*** Наприклад, ***реагент для проведення контролю якості, 1х2,5 мл*** було поставлено 7 липня 2016 року, а термін придатності його спливав 2 серпня 2016 року, ***тобто до закінчення терміну його придатності було лише 26 днів, а в регіони його було поставлено 22.07.2016 — за сім днів до закінчення терміну придатності; тест-системи «Клітини Immuno-trol, 2х3 мл»*** було поставлено на ДП МОЗ України ***з терміном придатності лише два місяці;*** онкологічний препарат «вінкристин» було поставлено на ДП МОЗ України ***з терміном придатності лише чотири місяці.***

3) Незважаючи на досить тривалий строк проведення міжнародних закупівель, запланований урядом перелік і обсяг лікарських засобів так і не був закуплений. Так, ***за напрямом «Централізована закупівля імунобіологічних препаратів для проведення імунопрофілактики населення» із 11 запланованих для закупівлі позицій закуплено — 9. Крім того, ЮНІСЕФ на 83% від затвердженого плану закуплена вакцина для профілактики кору, паротиту та краснухи, ПРООН на 52,4% від затвердженого закуплена комбінована вакцина для профілактики кашлюка (ацелюлярна), дифтерії, правця, гемофільної інфекції та поліомієліту (інактивована).*** Переважна більшість вакцин закуплена в мультидозних флаконах (20-дозних, 10-дозних), що у процесі використання значно збільшує коефіцієнт їх розливу та суттєво впливає на раціональність їх використання, особливо у малих населених пунктах (відкритий флакон з вакциною має бути використаний протягом однієї доби). У 2014 р. для профілактики кашлюку, дифтерії та правця (АКДП) МОЗ закуповував вакцину європейського виробника Гласкосміткляйн (ГСК) — Інфанрікс, а в 2015 р. міжнародні організації замість Інфанрікс закупили «Анатоксин або вакцина для профілактики дифтерії та правця із зменшеним вмістом антигену (АДП-М)» і «Анатоксин або вакцина для профілактики дифтерії та правця (АДП)» виробництва Баялоджікал лімітед (Індія).

За напрямом «Централізована закупівля хіміотерапевтичних препаратів, радіофармпрепаратів та препаратів супроводу для лікування онкологічних хворих» (Crown Agents) не були закуплені препарати «Блеоміцин», 15 мг, в обсязі 13632 фл., «Гемцитабін», 200 мг та 1000 мг, відповідно в обсягах 9174 фл. та 13391 фл., «Етопозид», 200 мг, в обсязі 21326 фл., «Метотрексат», 50 мг, в обсязі 11020 фл., «Оксаліплатин», 100 мг, в обсязі 10159 фл., «Дакарбазин», 200 мг, в обсязі 5497 фл., «Цитарабін», 1000 мг та 100 мг, відповідно в обсягах 2619 фл. та 12960 фл. (застосовуються для лікування різних онкозахворювань. — ***Ред.***). Закуплено не у повному обсязі, а лише на 2,2% від затвердженого, препарат «Топотекан», 4 мг: на 5,3% від затвердженого препарат «Вінкристин»: на 20% від затвердженого препарат «Флуороурацил»: на 26% від затвердженого препарат «Іринотекан»: на 65,5% від затвердженого препарат «Дакарбазин»: **(у зверненні називається планова кількість, повні назви, фірми-виробники і постачальники. — Ред.). Разом з тим, перевищено кількість закуплених препаратів від затвердженої постановою Кабінету Міністрів України кількості (називаються чотири препарати, їх характеристики, виробники, постачальники та ціна. — Ред.).**

За напрямом «Централізована закупівля лікарських засобів та виробів медичного призначення для лікування дітей, хворих на онкологічні та онкогематологічні захворювання» (Crown Agents) не були закуплені препарати «Тікарцилін/Клавуланова кислота», 3 г/0,2 г, в обсязі 5021 фл.; «Ламівудин», 1200 мг, в обсязі 250 (розчин оральний); «Цуфупім», 1000 мг, в обсязі 14874 фл., набір для збору клітин крові з фільтром до апарату для автоматичного комплексного аферезу MCS+ (для заготівлі тромбоконцентрату), в обсязі 470 наборів; фільтри для інфузій (96-годинні), в обсязі 4770 штук.

Викликає певні питання закупівля препарату «Фосфоміцин». Так, відповідно до постанови препарат «Фосфоміцин» (МНН) планувалося закупити у двох формах: в ампулах і флаконах для ін'єкцій по 2 г та 1 г в обсязі 7680 флаконів (для дітей) та у формі саше по 3 г в обсязі 510 саше (для лікування підлітків). Натомість закуплено препарат «Фосміцин» у формі порошку для ін'єкцій по 1 г та по 2 г на 69% від запланованої потреби, а «Фосмурал» (гранули для орального розчину по 3 г по 8 г у формі саше), ***який взагалі використовується виключно для лікування дорослих*** — в обсязі 4000 саше, що перевищує затверджений постановою обсяг майже у вісім разів.

4) Викликає певні сумніви й цінова політика при організації міжнародних закупівель.

Так, наприклад, ***закупівля одного й того ж онкологічного препарату АЛВОТІНІБ*** (МНН — іматиніб) була здійснена у двох різних упаковках — за ціною 103,18 грн. за 1 таблетку і за ціною 88,42 грн. за 1 таблетку. Виробник і постачальник один і той же — відповідно Ремедіка Лтд, Кіпр Ахарнон Стр., Лімассол Промислова зона, постачальник ТОВ «Людмила Фарм». Виникає питання: навіщо закуповувати препарат в економічно не вигідній упаковці й переплачувати 15 грн. на 1 таблетці? Крім того, слід зазначити, що закупівельна ціна на цей препарат вища, ніж задекларована в Україні оптово-відпускна ціна на цей препарат (82,67 грн.).

У 2015 р. міжнародні організації закупили дві нові позиції в порівнянні з 2014 р. Це ЛІВЕЛ ® (МНН рибовірін), капсули по 200 мг по 10 капсул у блістері по 5 блістерів у картонній пачці. Цього препарату закуплено найбільше — майже 37 тис. упаковок за 5 млн. грн. При цьому ціна однієї упаковки даного препарату становить 138 грн. Водночас у 2014 р. МОЗ, а в 2015 р. міжнародні організації закуповували також РЕБЕТОЛ ® (МНН рибовірін) капсули тверді по 200 мг по 21 капсулі у блістері по вісім блістерів у картонній коробці. Вартість упаковки у 2015 р. становила 88 грн. Тобто замість того, щоб закупити рибовірін РЕБЕТОЛ ®за 88 грн. за упаковку, міжнародні організації закупили ЛІВЕЛ ® за 138 грн. за упаковку при тому, що розмір упаковки ЛІВЕЛ ® менший, ніж РЕБЕТОЛ ®.

КУВАН®, (МНН сапроптерину дигідрохлорид) — таблетки розчинні по 100 мг для дітей, хворих на фенілкетонурію, по 30 таблеток в упаковці були закуплені двома партіями: 27.05.2016 р. у кількості 201 уп. за ціною 19 276,64 грн. за упаковку; 23.09.2016 р. — 8 уп. за ціною 19 392,28 грн. за упаковку, тобто на 115,64 грн. за упаковку дорожче, ніж попередня поставка. Тобто один і той же препарат однакового дозування був закуплений за різною ціною. При цьому середня вартість цього препарату в цінах референтних країн становить 16 682 грн. (на одній упаковці різниця в ціні становить 2 710 грн.). Отож Україна переплатила за цей препарат майже 500 тис. грн. (препарат закуповувся ПРООН та постачався Біомарин Інтернешинал Лімітед, BIOMARIN C/O).

Неподинокими є факти закупівлі лікарських засобів за цінами, що значно перевищують середню референтну ціну на ці ж препарати в референтних країнах ****За даними аналітичної системи дослідження ринку Фармексплорер/Фармстандарт компанії «Проксима Рисерч»***. Так, наприклад, ОРФАДИН (МНН нітізінон) (препарат для лікування орфанних захворювань) — був закуплений по ціні 1 120 грн. за 1 капсулу при ціні у референтних країнах 595,8 грн. -майже удвічі дорожче (закупка ПРООН); ОКТАГАМ (МНН імуноглобулін) (за програмою дитяча онкологія) — був закуплений за ціною 8 366,5 грн. за 1 флакон при ціні у референтних країнах 4 981,4 грн. за 1 флакон — майже удвічі дорожче (закупка Краун Еджeнсі); МЕТОТАБ (МНН метотрексат) (за програмою дитяча онкологія) — був закуплений за ціною 2,35 грн. за 1 таблетку при ціні у референтних країнах 0,9 грн. за 1 таблетку — майже утричі дорожче (закупка Краун Едженсі); ЕНДОКСАН (МНН циклофосфамід) (за програмою дитяча онкологія) — був закуплений за ціною 15,24 грн. за 1 таблетку при ціні у референтних країнах 9,7 грн. за 1 таблетку (закупка Краун Едженсі); ВЕЛКЕЙТ (МНН бортезоміб) (за програмою дитяча онкологія) — був закуплений за ціною 39958,8 грн. за 1 флакон при ціні у референтних країнах 22783,7 грн. за 1 флакон (закупка Краун Едженсі); НОВОСЕВЕН (МНН ептаког-альфа) (препарат для лікування гемофілії за програмою Конвенція ООН) — був закуплений за ціною 45838,9 грн. за 1 флакон при ціні у референтних країнах 27400,6 грн. за 1 флакон (закупка ПРООН); ФЕЙБА (МНН фейба) (препарат для лікування гемофілії за програмою Конвенція ООН) — був закуплений за ціною 32924,7 грн. за 1 упаковку при ціні у референтних країнах 17698,2 грн. за 1 упаковку (закупка ПРООН); ПЕГІНТРОН (МНН пегінтерферон альфа) (препарат для лікування гепатиту за програмою Конвенція ООН) — був закуплений за ціною 3207,7 грн. за 1 флакон при ціні у референтних країнах 1878,9 грн. за 1 флакон (закупка ПРООН).

Разом з тим, слід зазначити, що деякі лікарські засоби були закуплені значно дешевше, ніж середня референтна ціна на ці препарати в референтних країнах. В їх числі у зверненні називаються, зокрема, ВІНКРИТИН ТЕВА (МНН вінкристин) (за програмою дитяча та доросла онкологія), ДОКСОРУБІЦИН ТЕВА (МНН доксорубіцин) (за програмою дитяча онкологія) та інші — всього сім препаратів (прим. — ***Ред.***). Водночас міжнародні організації закупили понад 4 тис. упаковок препарату Совалді (софосбувір) вартістю 12 тис. за упаковку. Це оригінальний препарат і виробник надав безпрецедентно низьку ціну порівняно із ціною препарату в референтних країнах.

5) За окремими позиціями у 2015 році закуплено значно меншу кількість лікарських засобів, ніж у попередньому 2014 році (при тому, що потреба суттєво не змінилася). Так, наприклад, комбінованої вакцини для профілактики кору, епідемічного паротиту та краснухи Пріорикс(tm)/priorix(tm) у 2015 р. закуплено у десять разів менше, ніж у 2014 р. У той же час суттєво збільшена кількість закуплених вакцин проти гепатиту В.

Кількість закуплених упаковок лікарських засобів за програмою доросла онкологія удвічі менша, ніж у 2014 р. При цьому коштів витрачено у 2015 р. на 100 млн. грн. більше, ніж у 2014 р., та зменшено обсяги закупівель майже по усіх позиціях, які закуповувалися у 2014 р.

СНІД (ПРООН). У 2015 р. міжнародні організації закупили лише 500 тис. упаковок лікарських засобів, тоді як у 2014 р. МОЗ закупив більш як 11 млн. упаковок лікарських засобів. При цьому в 2015 р. на закупівлі за програмою боротьби зі СНІДом витрачено на 40 млн. більше коштів, ніж у 2014 р. Бюджет 2015 р. був перерозподілений на закупівлі медичних виробів (з нерегульованою націнкою).

Туберкульоз (ПРООН). У 2015 р. кількість закуплених упаковок зменшилася утричі порівняно із закупівлями 2014 р., а коштів витрачено на 30 млн. більше. Як й у випадку із СНІДом, бюджет перерозподілений на закупівлі медичних виробів із нерегульованою націнкою».

У цьому аналізі описано державні закупівлі Міністерства охорони здоров'я України за 2015 рік, зважаючи на вказану інформацію, способи проведення державних закупівель міністерством у 2015 році були нераціональними, державні закупівлі здійснювалися за допомогою міжнародних організацій та інших посередніх компаній, сплачено велику кількість комісійних зборів, умови договорів з приводу державних закупівель не виконано належним чином, виділені кошти з державного бюджету України витрачено нераціонально.

Керуючись статтею 16 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу:

1. Невідкладно розглянути порушене у моєму депутатському зверненні питання.

2. Провести службову перевірку на наявність фактів та обставин нераціонального витрачання бюджетних коштів Міністерством охорони здоров'я України під час проведення державних закупівель за 2015 рік, а також за 2016 рік.

3. Притягнути до відповідальності посадових осіб МОЗ України, причетних до державних закупівель, які були проведені з порушенням порядку та процедури, встановлених законодавством України.

Про наслідки розгляду цього звернення прошу повідомити мене (за адресою: 01008, місто Київ, вулиця Грушевського, будинок 5, Верховна Рада України, народному депутату України Мусію Олегу Степановичу) у встановлені чинним законодавством України строки.

Також нагадую, що у відповідності до ст. 36 Закону України «Про статус народного депутата України» за невиконання законних вимог народного депутата або створення перешкод у його роботі, а так само у разі відмови або ухилення посадових осіб органів державної влади, а також посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності й підпорядкування від своєчасного надання на вимогу народного депутата необхідної інформації та документації або подання завідомо недостовірної інформації зазначені посадові особи несуть адміністративну, кримінальну відповідальність, встановлену законом.

Згідно з ч. 2 ст. 16 Закону України «Про статус народного депутата України» орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники підприємств, установ і організацій, об'єднань громадян, яким адресовано депутатське звернення, зобов'язані **протягом 10 днів** з моменту його одержання розглянути і дати письмову відповідь.

З повагою
Д-р Олег МУСІЙ.

Повний текст депутатського звернення читайте на сайті www.golos.com.ua

Чорнобиль навчає любові

У приміщенні Посольства України в Японії відбулась урочиста церемонія вручення ордена княгині Ольги III ступеня виконавчому директору Чорнобильського дитячого фонду Японії Марі Сасакі (на знімку).

Вручаючи нагороду від імені Президента України, посол України в Японії Ігор Харченко подякував Марі Сасакі та співробітникам Чорнобильського дитячого фонду Японії за допомогу українським дітям, які постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС. Він зазначив також, що особливо приємно вручити високу нагороду в ці дні, коли відзначається 25-та річниця встановлення дипломатичних відносин між Україною і Японією.

Бажання долучитися до допомоги дітям Чорнобиля у Марі Сасакі з'явилося несподівано. Вона працювала в одному з видавництв і якось побачила в газеті оголошення фонду дітей Чорнобиля, що вони набирають волонтерів зі знанням російської, щоб послати їх у Чорнобильську зону з подарунками для дітей, які перенесли операцію на щитовидній залозі. Марі самостійно вивчала російську і ще займалась шьоріндзі-кемпо — це бойове мистецтво з так би мовити «релігійним ухилом» (у неї третій дан із дев'яти). Того літа вона таки поїхала в місця, що постраждали через Чорнобильську аварію, і була вражена стійкістю та оптимізмом дітей, які перенесли складні операції. Відтоді — а це вже майже двадцять років — Марі багато разів приїжджала і в Білорусь, і в Україну, привозила та надсилала лікарські засоби. Марі Сасакі підтримує тісні контакти з лікарнями та санаторіями, в яких відпочивають діти із радіаційно забруднених зон.

Після одержання нагороди Марі сказала журналістам: «Це радість і честь для мене. Я сприймаю її як нагороду всім тим, хто підтримував нас внесками та особистими діями».

Фонд, з яким працює Сасакі, заснував 1991 року фотожурналіст Хірокава Рюічі, який зняв документальний фільм про аварію на Чорнобильській станції, пише книжки, веде документальні передачі, показуючи японцям, які теж пережили (і продовжують переживати) аварію на АЕС «Фукушіма», чого їх і всі інші країни може навчити Чорнобиль.

Чорнобильський дитячий фонд Японії займається відправкою ліків і медичного обладнання, фінансовою допомогою санаторіям та місцевим благодійним організаціям, допомагає оплатити лікування чи реабілітацію хворих, надає стипендії. Вони організували систему «прийомних сімей», коли діти приїжджають в іншу країну і відпочивають та набираються сил у місцевих сім'ях. Серед таких дітей — чимало з України.

Стривожено відреагували учасники Чорнобильського фонду на анексію Росією Криму. На своєму сайті вони розповідають, що раніше кожного року влітку вивозили дітей, які мешкають на забруднених територіях, у кримські санаторії, а тепер це неможливо зробити.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

Фото з сайту Посольства України в Японії.

Словаччина підтримувала нас під час головування у Раді ЄС

Словацька Республіка під час головування у Раді Європейського Союзу активно підтримувала Україну в питанні візової лібералізації; мобілізувала до згуртованості Євросоюз; формулювала європейське законодавство, активно працювала над новою європейською стратегією із питань спільної зовнішньої політики і політики безпеки. Про це під час засідання у Закарпатській облдержадміністрації, присвяченого підсумкам головування Словаччини в європейській інституції, заявила радник при дирекції Національного інституту стратегічних досліджень Світлана Митряєва.

«Словаччина розпочала своє головування в Євросоюзі в другій половині минулого року в дуже турбулентний період. Це і Брексіт, і кульмінація міграції, і зростання екстремізму, і непорозуміння всередині Союзу, — у свою чергу відзначила Генеральний консул Словацької Республіки у м. Ужгороді Янка Буріанова. — Нам хотілося зробити внесок у зміцнення єдності в ЄС, тому увага була зосереджена на питаннях, які об'єднують Європу». Також Я. Буріанова розповіла про пріоритети, які Словаччині вдалося втілити під час головування у Раді ЄС.

Отже, за цей час у рамках офіційних заходів у Братиславі відбулося 18 міністерських нарад, саміт прем'єр-міністрів і президентів, зустріч голів парламентів. У Брюсселі проведено 51 засідання Ради міністрів, понад 1200 засідань на робочому рівні. Було організовано 250 культурних заходів у 30 країнах світу. Серед досягнень — вересневий саміт у Братиславі, який розпочав та ввів у європейську термінологію визначення «братиславський процес» — відображення актуального стану і майбутнього вигляду ЄС. Лідери підтвердили свої амбіції щодо продовження проекту євроінтеграції, прийнявши «Братиславську декларацію», яка спрямована на безпеку, процвітання і покращення спілкування між державами-членами, організаціями та громадянами ЄС.

Як повідомляє прес-служба Закарпатської ОДА, в заході, організованому Національним інститутом стратегічних досліджень та Генконсульством Словацької Республіки у м. Ужгороді, також взяли участь заступник голови облдержадміністрації Олександр Петік і заступник голови облради Петро Грицик. До обговорення долучилися представники наукових та експертних кіл краю, органів місцевого самоврядування, громадськості, дипломати, вчені.

Наприкінці зустрічі Петро Грицик та Світлана Митряєва висловили слова вдячності Генеральному консулу Словацької Республіки в м. Ужгороді Янці Буріановій, каденція котрої добігає кінця, за плідну роботу з усебічного зміцнення словацько-українських зв'язків.

Василь НИТКА.

На знімку: Світлана Митряєва (праворуч) **та Янка Буріанова під час засідання.**

Фото прес-служби ОДА.

Варварські дії не розділять народи

«Знищення пам'ятника в Гуті Пеняцькій, що сталося, ймовірно, вночі на православне Різдво, й було спрямовано проти символу християнства — хреста, який є дорогим для українців і поляків, формує відчуття спільної солідарності та загрози. У зв'язку з цим українська і польська сторони хочуть спільно стати перед руїнами цього пам'ятника наприкінці лютого, в 73-тю річницю вбивств у Гуті Пеняцькій, і висловити свій протест, засудити провокації і показати, що ми солідарні, й що такі варварські дії нас не поділять, і ми намагатимемося протидіяти цьому» — про це в кулуарах форуму «Європа—Україна», який відбувся 27—28 січня у Жешуві, **в коментарі Укрінформу повідомив посол Польщі в Україні Ян ПЄКЛО**. Він додав, що формат спільного заходу в Гуті Пеняцькій ще обговорюється і, можливо, відбудеться на рівні міністрів або представників місцевої влади обох країн. Як зауважив посол Польщі в Україні, важливо, щоб наша сторона тримала польську в курсі розслідування справ стосовно плюндрування пам'ятників у Гуті Пеняцькій і Биківні під Києвом, щоб разом вдалося знайти слід, який привів би до затримання зловмисників.

Провокація чи інспекція?

І без того напружені відносини між Туреччиною та Грецією ускладнилися після відмови Афін видати сусідній країні офіцерів, підозрюваних у причетності до невдалого військового перевороту. А в неділю ескалація сягнула критичної точки, коли ракетний корабель ВМС Туреччини порушив територіальні води біля острівців Іміа, про що повідомив генштаб національної оборони Греції.

«29 січня 2017 року ракетоносний корабель ВМС Туреччини, а також два катери для транспортування сил спеціального призначення, що супроводжували його, наблизилися близько 11.00 до островів Іміа, де залишалися протягом приблизно 7 хвилин... При цьому по ходу руху вони ввійшли в грецькі територіальні води», — йдеться у повідомленні генштабу.

Їх маневри контролювали грецькі катери берегової охорони та канонерський човен ВМС, а після входження порушників у грецькі територіальні води було вжито всіх необхідних заходів для їх видворення, процитували повідомлення генштабу грецькі ЗМІ. Турецькі кораблі попрямували вбік турецького порту Бодрум. Міністр оборони Греції назвав поведінку Туреччини в суміжних водах Егейського моря провокаційною.

Грецькі ЗМІ нагадують, що інцидент стався у 21-шу річницю конфлікту через острови, розташовані в Додеканеському архіпелазі Егейського моря. У 1996 році він мало не призвів до гострого конфлікту між Грецією і Туреччиною. Його розвиток до точки кипіння було припинено зусиллями міжнародного співтовариства, НАТО й США.

Політичні оглядачі Греції у своїх коментарях зазначили, що, можливо, турецькі військові пішли на подібну провокацію в Егейському морі через відмову грецького суду видати їм військовослужбовців-втікачів.

Зі свого боку, міністерство оборони Туреччини повідомило, що начальник генштабу турецької армії Хулусі Акар просто проінспектував район спірних островів, що їх називають у Туреччині Кардак, і перевірив боєздатність ВМС.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

ПЛАНЕТА

У Берліні говорили про Донбас

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Візит Петра Порошенка продовжився переговорами із Канцлером ФРН Ангелою Меркель, яка і запросила Президента України у Берлін.

За повідомленням заступника офіційного представника німецького уряду Ульріке Деммер, глава кабінету та глава держави обговорили хід реалізації Мінських домовленостей, а також економічну ситуацію, що склалася в Україні, співпрацю Києва та Євросоюзу, зокрема з питань енергетики.

Оглядачі зазначають, що головною темою переговорів був конфлікт на Донбасі. Вони сходяться на думці, що він нині заморожений і спричиняє чимало проблем для Берліна, який є гарантом реалізації Мінських угод.

Тим часом напередодні візиту Порошенка до ФРН тутешні ЗМІ повідомили про переговори Меркель із Президентом США Дональдом Трампом, під час котрих, як стверджують поінформовані джерела, йшлося, зокрема, про подальшу політику двох країн щодо України та відносини з Росією. Однак ніхто не береться сказати, чи пов'язаний візит Петра Порошенка з переговорами Меркель і Трампа і чи зможе американський президент певною мірою вплинути на Берлін у сенсі позиції щодо української кризи.

Також кількома днями раніше Ангела Меркель проводила переговори з президентами Росії і Франції, під час яких досягнута домовленість про подальшу роботу над проблемами Донбасу у рамках «нормандського формату».

У Берліні Петро Порошенко зустрівся із президентом Бундестагу Норбертом Ламмертом, міністром закордонних справ Зігмаром Габріелем та представниками німецьких ділових кіл.

На час підготовки цього матеріалу до друку ще не були відомі конкретні результати чи певні домовленості, тому про них — у наступних випусках «Голосу України».

Наталія ПИСАНСЬКА.
Берлін.

Місія ОБСЄ цікавиться децентралізацією

Спостерігачі СММ ОБСЄ в Україні відвідали місто Березівку Одеської області й зустрілися з керівництвом району. Під час робочої зустрічі офіцерів з операційних питань Одеського представництва ОБСЄ Радека Градецького і Корнеліуса Нолена із заступником голови Березовської райради Валентиною Димовою обговорювалися ситуація в районі після звільнення команди Саакашвілі, питання децентралізації і місцевого розвитку, безпеки, ефективності роботи правоохоронних органів.

Представники місії цікавилися кількістю населення Березівки та району загалом, станом доріг, інфраструктурою, водопостачанням і освітленням; кількісним і політичним складом депутатів райради; часткою коштів обласного бюджету, отриманих районом; сільським господарством, рівнем безробіття, податками, що формують бюджет міста; криміногенною ситуацією; наявністю виробництв і переробних підприємств.

Значна частина зустрічі була присвячена процесу децентралізації у районі, аспектам роботи двох об'єднаних територіальних громад — Розквітівської і Новокальчівської, а також створенню об'єднаної Березівської територіальної громади.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Патріотична молодь Черкас вшанувала пам'ять Героїв Крут смолоскипним маршем. А жителі села Старосілля Городищенського району вклонилися могилам трьох невідомих юнаків, загиблих у бою під Крутами 1918 року і похованих на місцевому цвинтарі. Священнослужителі відправили молебень, *повідомляє наш власкор Лідія Лісова*

У Києві презентували перші в Україні інструкції до лікарських засобів для незрячих людей. Виготовлені вони Луцькою студією друку шрифтом Брайля «Braille studio» на замовлення мережі аптек «Пані аптека». Загалом відвідувачам запропоновано інструкції до 87 препаратів, *інформує наш власкор Максим Солоненко*

Вогонь їх подвигу не згас

Вшанування Героїв Крут відбулися по всій Україні: в багатьох містах, містечках та селах. Так, традиційно 29 січня на полі легендарного бою біля залізничної станції Крути Борзнянського району Чернігівської області влада і громадськість урочисто відзначили 99-ту річницю подвигу українських героїв (*на знімку*).

На території меморіального комплексу «Пам'яті Героїв Крут» зібралися вшанувати пам'ять полеглих воїнів сивочолі ветерани, школярі та студенти, курсанти і ліцеїсти, учасники вже сучасної російсько-української війни, матері загиблих воїнів АТО, військовослужбовці Збройних Сил, Національної гвардії, делегації зі Львова, Житомира і Сум, обласного центру та районів і міст Чернігівщини, представники політичних партій. Приїхали і рухівці, які у січні 1991-го взяли участь у встановленні першого пам'ятного знака — березового хреста на честь загиблих українців у крутянському бою. Цікаво, що чимало сучасних фронтовиків-добровольців раніше були активними учасниками заходів у Крутах на честь захисників України часів революції 1917—1921 років.

Було зачитано звернення Президента Петра Порошенка до Українського народу у зв'язку з Днем пам'яті Героїв Крут.

Поіменно назвали відомих героїв України, які полягли у цьому бою. Згадали і сьогоднішніх героїв, які пішли на фронт добровольцями також зі студентської лави, як їх попередники у 1918 році. Це солдат добровольчого батальйону «Айдар» Вадим Жеребило з Мени, гранатометник 13-го окремого мотопіхотного батальйону Володимир Близнюк з Чернігова та кулеметник батальйону «Київська Русь» Микола Дегтяр з Бобровиччини. На спомин про загиблих за рідну землю заупокійну літію відправив архієпископ Чернігівський і Ніжинський Української православної церкви Київського патріархату Євстратій.

У Крутах із гордістю згадали, що саме у цей день два роки тому, коли розпочався наступ ворога на дебальцевському напрямку, одними з перших, хто вступив у бій з терористами, були військовослужбовці 13-го окремого мотопіхотного батальйону, що складався переважно з чернігівчан. На блокпості перед Вуглегірськом наші бійці підбили три російські танки. 13-й батальйон з честю виконав своє бойове завдання і останнім вийшов з Дебальцевого.

Мітинг-реквієм розпочався з урочистого вручення ордена Богдана Хмельницького III ступеня начальнику зв'язку 3-го окремого танкового батальйону старшому лейтенанту Сергію Фесенку, мешканцю Борзни Чернігівської області, який проходив військову службу в зоні АТО в Маріуполі, на шахті «Бутовка» та у Попасній. Його нагороджено за особистий внесок у зміцнення обороноздатності Української держави, мужність, самовідданість і високий професіоналізм, виявлені під час виконання військового обов'язку.

Слова шани до тодішніх і теперішніх захисників говорили перший заступник голови Чернігівської облдержадміністрації Леонід Сахневич, голова Чернігівської облради Ігор Вдовенко, народний депутат Олег Ляшко, голова обласної організації Народного руху Микола Череп, представники Міністерства оборони. Мати загиблого в зоні АТО чернігівця Володимира Близнюка прочитала свій вірш «Зустріч».

Офіційна частина заходів на території меморіального комплексу «Пам'яті Героїв Крут» завершилася урочистим маршем підрозділу 1-ї окремої танкової бригади і кращих курсантів чернігівської Академії Державної пенітенціарної служби. Патріотичну концертну програму відкрив кобзар-лірник Василь Нечепа — народний артист України, лауреат Національної премії ім. Т. Г. Шевченка.

А нова експозиція, створена науковцями Центрального музею Міністерства оборони, вражає: портрети загиблих героїв сьогоднішньої війни виконані на ящиках з-під снарядів, **повідомляє наш власкор Василь ЧЕПУРНИЙ.**

«Крути, Крути, вас не забути» — таке гасло скандували під час факельної ходи, що відбулася в Луцьку. Її учасниками стало кілька сотень молодих людей, які пройшли із запаленими смолоскипами від Київського до Театрального майдану. Дорогою вони вигукували патріотичні гасла, які підтримували й лучани, котрі стояли вздовж більш як двокілометрового маршруту. Закінчилася акція спільною повстанською молитвою під стінами обласного українського академічного театру імені Тараса Шевченка. Напередодні, 27 січня, відбувся мітинг-реквієм біля пам'ятного знака Героям Крут, установленого в Луцьку кілька років тому з ініціативи одного із нащадків учасника того історичного бою, **передає наш власкор Максим СОЛОНЕНКО.**

У Сумах на одному з будинків на вулиці Героїв Крут з'явилась меморіальна табличка із нагадуванням про цю вікопомну сторінку в історії України. В урочистостях узяли участь керівники міста й області, громадські активісти і кадети місцевого ліцею-інтернату з посиленою військовою підготовкою. Наступного року, коли світ відзначатиме 100-річчя Крут, на одноойменній вулиці в Сумах здійснять історичну реконструкцію героїчного бою, **інформує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

Фото надане Василем ЧЕПУРНИМ.

Геннадія Зубка чекають на Рівненщині

31 січня у рамках робочої поїздки на Рівненщину віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ України Геннадій Зубко відкриє новозбудований корпус Тинненської загальноосвітньої школи I—III ступенів, що в Сарненському районі, поспілкується з педагогічним та учнівським колективами; ознайомиться з роботою Рівненського міського Центру надання адміністративних послуг та візьме участь у колегії ОДА, **повідомляє прес-служба Рівненської ОДА.**

«Навчальна» пожежа в порту

У морському торговому порту Скадовська через коротке замикання спалахнув електродвигун плавкрана. Вогонь швидко дістався ще й паливопровода, що тріснув, а пальне розлилося портом. На боротьбу з вогнем прибула пожежна команда, що чергувала на рейді, та бійці двох відділень пожежно-рятувальної частини району. Вони потужними струменями води збили полум'я, а врешті й остаточно загасили його (**на знімку**). Втім, техніка й люди не постраждали, оскільки «пожежа» була сценарієм тактико-спеціальних навчань з метою підготовки рятувальників для роботи у складних умовах великого підприємства.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Фото надане прес-службою ГУ ДСНС Херсонщини.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Лісівники відремонтували УАЗ для бійців

В Ізяславському лісгоспі на Хмельниччині місцеві умільці з двох списаних машин, одну з яких віддало підприємство, а іншу підшукали волонтери, зібрали авто, яке передадуть медикам в зону АТО. Спецавтомобіль практично повністю оновлено, усі необхідні комплектуючі та запчастини купували працівники підприємства та добродійники. Тільки-но машину передали волонтерам, які доставлять її на схід, одразу взялись за ремонт наступної. Загалом на базі автогаража лісгоспу постійно ремонтують техніку для АТО. Раніше звідси на фронт уже відправили відремонтований ГАЗ-66.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Потурбувалися про людей з особливими потребами

Торік кілька вокзалів Дніпропетровщини стали доступнішими для людей з особливими потребами. За інформацією прес-служби Придніпровської залізниці, пандуси з'явилися на станціях Дніпро-Головний, Нікополь, Кривий Ріг, Кривий Ріг-Головний, Нижньодніпровськ-Вузол. На вокзалах Марганець, Синельникове-1, Кам'янське та Чаплине наявні сходи та пандуси відремонтували та модернізували.

Крім того, для пасажирів з вадами зору на станції Дніпро-Головний було нанесено смуги безпеки, встановлено тактильні показники та обладнання для звукового оповіщення тощо. Тактильні показники також з'явилися на кількох інших залізничних вокзалах.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.
Дніпропетровська область.

ЦИФРА

240,9 тис. прикарпатських домогосподарств отримують субсидію. Понад 30% сімей торік звернулися по відшкодування витрат на оплату ЖКП уперше. За інформацією головного управління статистики області, загальна сума призначених субсидій становить 293,4 млн. грн.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Вимагають гектари...

Майже два десятки мешканців Кімлички Липоводолинського району приїхали до Сум, щоб запитати у Головному управлінні Держгеокадастру: чому бізнесменам із райцентру землю біля їхнього села дають, а місцевим жителям відмовляють? Очільниця управління Наталія Усик пояснила людям, що будь-хто має право попросити 2 га землі для ведення особистого селянського господарства, і коли такі заяви розглядають, майновий стан претендентів не досліджують. Та, за словами мешканців населеного пункту, вони теж писали заяви, але одержали відмови. Мотивація: гектари вже зарезервовані для учасників АТО. Проте і Володимиру Марченку із Кімлички, який воював на сході країни, на відміну від бізнесменів, також відмовили у виділенні землі.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Увічнено... «на общедоступном языке»

У Запоріжжі відкрито ще одну меморіальну дошку Леоніду Жаботинському. Нагадаємо, що рік тому Леоніда Івановича не стало. Дворазовий чемпіон Олімпійських ігор, чотириразовий чемпіон світу з важкої атлетики, колись — найсильніша людина планети, кумир мільйонів, включно з тоді ще юним Арнольдом Шварценегером, помер у Запоріжжі. І ось у місті з'явилася вже друга меморіальна дошка. Нагадаємо, що у жовтні минулого року на будинку за адресою вулиця Жаботинського, 20 (на честь перейменування вулиці) теж установлено відповідну інформаційну табличку. І ось тепер, уже на вулиці Шкільній,15, де і проживав останніми роками чемпіон, відкрито меморіальну дошку з портретом легендарної людини. Втім, схоже, ні міська, ні обласна влада і не здогадуються, що Запоріжжя — це все ж Україна, тому всі написи на дошці — «на общедоступном языке»...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

На Запоріжжі у селі Мар'ївка 10 школярів та дошкільнят госпіталізовані з гострою кишковою інфекцією, передає наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ

Запалили лампадки на спомин про мільйони загиблих

В Ужгороді вшанували пам'ять жертв Голокосту. Представники єврейської громади міста, заступник голови Закарпатської ОДА Олександр Петік, міський голова Богдан Андріїв, Генеральні консули Угорської Республіки в Ужгороді Йожеф Бугайла і Словацької Республіки в Ужгороді Янка Буріанова, представники громадськості, журналісти прийшли до пам'ятника жертвам Голокосту, встановленому торік біля обласної філармонії за сприяння уряду Угорщини.

Жертвами Голокосту вважаються 6 мільйонів євреїв Європи, саме така кількість значиться у вироках Нюрнберзького трибуналу. Дату вшанування їх пам'яті визначено резолюцією Генеральної Асамблеї ООН, саме 27 січня 1945 року війська 1-го Українського фронту звільнили в'язнів найбільшого гітлерівського концтабору смерті — Аушвіц неподалік польського Освенціма.

На скорботному зібранні керівник благодійного фонду «Хесед Шпіра» Михайло Галін нагадав, що саме в Аушвіц вивозили більшість закарпатських євреїв, а відправили загалом з краю 59 ешелонів, це майже сто тисяч осіб. Мало кому вдалося вижити.

Поминальну молитву за жертвами Голокосту прочитали на місці колишнього гетто на вулиці Минайській в Ужгороді. А до пам'ятника поруч із синагогою, який символізує нанизані зірки Давида як тисячі людських доль, поклали шість лампадок на згадку про шість мільйонів загиблих.

Алла КОХАН,
Василь НІТКА.
Ужгород.

Під час скорботного заходу.

Фото надане прес-службою Ужгородської міськради.

Голокост і Голодомор

Весь цивілізований світ вшановує пам'ять жертв Голокосту — однієї з найбільш трагічних сторінок людства. На давньогрецькій мові слово «голокост» означає всеспалення. В меморіальному комплексі Яд ва-Шем в Єрусалимі зберігаються дані про 4 мільйони євреїв — поіменно ідентифіковані жертви цього геноциду. Загалом унаслідок Голокосту загинуло понад 6 мільйонів осіб, зокрема у Києві в Бабиному Яру.

Щиро співчуваючи невинно убієнним під час Голокосту та їхнім родинам (чи не у кожній єврейській сім'ї в Україні хтось загинув), водночас я не розумію історичної несправедливості в наш час.

Верховна Рада України визнала Голокост геноцидом євреїв ще у 2008 році. Я тоді вже був народним депутатом і, звісно, голосував «ЗА». Але чому тоді Кнессет досі — минуло понад вісім років — не визнає Голодомор геноцидом народу українського?

Чи, на думку єврейських депутатів, Голокост був, а Голодомору не було? Чи вони не бачили розсекречені архівні документи, де написано: «причина смерті — українець»? Чи вони не знають, що США та інші цивілізовані країни давно визнали Голодомор геноцидом українського народу? Чи 3,5 мільйона українців, які померли від мору голодом, — це мало, щоб визнавати ці страшні події геноцидом? Чи Україна не зробила дружній крок щодо Ізраїлю, вже давно визнавши геноцидом Голокост?

А найбільше мене обурює, що цю надважливу проблему не порушують публічно Президент, Прем'єр-міністр і очільник МЗС. Риторичне запитання: чому?

Серед авторитетних і впливових людей нашої країни дуже багато євреїв. Закликаю їх не мовчати, а постійно звертатися до Кнесету щодо визнання Голодомору геноцидом українців. І довести цим, що Україна для них — Батьківщина, а не місце проживання і самореалізації.

Заради історичної справедливості. Заради вічної невгасимої пам'яті невинно убієнних жертв геноцидів.

Олег ЛЯШКО,
лідер Радикальної партії.

Виробники гальм... пришвидшуються

За минулий рік порівняно з попереднім Полтавський автоагрегатний завод збільшив обсяги реалізації продукції на 8,6 відсотка. При цьому показник продажу виготовлених тут товарів народного споживання зріс на 39 відсотків!

І хоча м'ясорубки та соковижималки автоагрегатників також знають далеко за межами Полтави, основною їх продукцією була і залишається гальмівна апаратура для вантажних автомобілів, автобусів і тролейбусів. Тож із виручених у 2016 році 143,2 мільйона гривень левова частка (майже 115 млн. грн.) припадає на реалізацію згаданої апаратури.

Нагадаємо, що ще з радянських часів підприємство, яке віднедавна увійшло до складу ПАТ «АвтоКрАЗ», зорієнтоване на постачання своєї продукції до країн колишнього Союзу. Останнім часом з багатьма колишніми партнерами зв'язки було втрачено. Однак завдяки належній якості продукції та ефективному менеджменту заводчанам вдалося зробити досить упевнені кроки до освоєння нових ринків збуту. Так, у 2016-му Полтавський автоагрегатний завод збільшив обсяги поставок традиційним партнерам у Білорусі на 57,4 відсотка! Водночас з'явилися нові замовники в Азербайджані, Киргизстані, Грузії та Швеції. Це дало змогу зберегти експортний потенціал підприємства.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

Фото автора.

Львів очистили від сміття

З міста вивезли майже всі залишки твердих побутових відходів. У неділю очистили останні 350 контейнерних майданчиків. Про це повідомив директор департаменту розвитку та експлуатації ЖКГ Львівської ОДА Назарій Романчук.

Міське сміття вивезли на полігони області, з якими було укладено угоди. Всі роботи координувала спеціальна комісія, створена в облдержадміністрації. Після того як було ухвалено рішення про виділення ділянки під новий полігон у Яворівському районі, міський голова Львова Андрій Садовий звернувся до жителів області й пообіцяв, що завод з переробки сміття буде збудовано за європейськими стандартами. Контроль за будівництвом здійснюватиму фахівці з ЄС. Користуватися новим полігоном зможуть мешканці й інших районів та міст.

Не забудуть і про Грибовицьке сміттєзвалище. Прем'єр-міністр Володимир Гройсман виступив гарантом, що всі зобов'язання міська влада виконає. На закритому полігоні проведуть рекультивацію та дегазацію. До стабілізаційних робіт на звалищі долучаться працівники ДСНС, бо існує загроза нового обвалу.

У понеділок у Яворівському районі відбулася сесія райради, на якій обговорили питання будівництва полігона з утилізації ТПВ на пошкоджених гірничою промисловістю землях. Місцевій владі доведеться зустрічатися з жителями сіл і пояснювати, які наслідки для них матиме будівництво нового сміттєпереробного заводу.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

Привезуть ікону часів земного життя Ісуса

Із захристії Папи Римського до Марійського духовного центру, що у Зарваниці Тернопільської області, привезуть оригінал нерукотворного образу Ісуса Христа, якому майже 2000 років. Тут святиня пробуде з 12 по 15 лютого. Потім її виставлять у Тернополі в Архикатедральному соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці.

Цей образ є особливою реліквією для християн. Це найстаріше зображення обличчя Ісуса Христа. Сьогодні цей нерукотворний образ як неоціненний скарб християнської традиції зберігається у папській захристії Сікстинської капели. Щороку він виставляється для почитання після вечірні у п'яту неділю Великого посту в базиліці Святого Апостола Петра, на балконі над монументальною статуєю Святої Вероніки, яка тримає в руках хустину, де відбите Христове обличчя.

Два роки тому свята реліквія вперше з'явилася в Україні. Тисячі вірян з усієї України мали унікальну можливість побачити образ у соборі Святого Юра у Львові. Тепер ікону привезуть на Тернопільщину.

Галина МИКОЛИН.
Тернопільська область.

РЕГІОН: ОДЕЩИНА

Моряки опановують науку перемагати

В Одеській, Миколаївській областях і в північно-західній частині Чорного моря тривають навчання ВМС Збройних Сил України. У них беруть участь кораблі й катери, морська авіація, авто- і бронетехніка. Відпрацьовуються завдання з посилення охорони кордону і важливих державних об'єктів, основних транспортних комунікацій, забезпечення протидиверсійної оборони.

Корабельний склад проводить тактичні навчання з проведення мінно-загороджувальних дій, організації універсальної оборони судна, ураження надводних цілей.

Підрозділи морської піхоти в стислий термін здійснили багатокілометровий марш комбінованим способом у напрямку центральних і південних районів Одеської області, після чого відразу взялися за виконання поставлених завдань — охорони одного з мостів, інших важливих об'єктів, патрулювання транспортних комунікацій, здійснення розвідувально-пошукових дій.

На території однієї з військових частин Білгорода-Дністровського морські піхотинці показали місцевим мешканцям і школярам зразки озброєння та військової техніки, а також продемонстрували бойові можливості підрозділу.

Російські «буровики–снайпери» обстріляли «Почаїв»

Водолазне судно «Почаїв» ВМС Збройних Сил України обстріляли зі снайперської зброї з бурової платформи в Чорному морі. Як докази — сліди від снайперських куль на рубці судна.

Нагадаємо, російська компанія «Державне унітарне підприємство «Чорноморнафтогаз», яка незаконно привласнила українські активи після анексії Криму, щорічно добуває на шельфі Чорного моря 2 млрд. кубометрів газу.

У вересні минулого року Президент Петро Порошенко доручив МЗС ініціювати позов про порушення Росією Конвенції ООН з морського права. 22 грудня було сформовано спеціальний трибунал, який незабаром розпочне розгляд позову України до РФ.

У своєму позові Україна вимагає від РФ припинити порушення своїх прав, включно з правом на природні ресурси континентального шельфу, зокрема на шельфі, який прилягає до анексованого Криму, а також компенсувати завдану шкоду. МЗС очікує, що трибунал розгляне позов до 2019 року. Розмір компенсації оцінять експерти.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...РАЕС мінімізувала вплив на довкілля

Комплекс природоохоронних заходів Рівненської АЕС дає змогу мінімізувати вплив на довкілля, що доводять вимірювання еколого-хімічної лабораторії, переконує начальник служби охорони навколишнього середовища РАЕС Олександр Горковлюк.

Чотириблочна Рівненська АЕС — найбільший в області споживач води з природних джерел. За умовами дозволу електростанція має право без збитку для довкілля брати її з річки Стир до 73 мільйонів кубометрів на рік. Фактично підприємство забирає менші обсяги. Кожен куб річкової води використовується в системі охолодження станції понад сто разів. Проектне рішення про охолодження води в градирнях і бризкальних басейнах, а не в ставку-охолоджувачі дало змогу максимально зменшити негативний вплив РАЕС на екосистему і зберегти багату заплаву річки Стир з її флорою та фауною. Понад те, заміна водовловлювачів градирень і стовідсоткове освітлення всієї додаткової (забраної з річки) води дали змогу зберегти її споживання на рівні ліміту 2002—2003 років, попри пуск у 2004-му блока № 4, і, як результат, наростити виробництво електроенергії.

Юлія КУЛАЄВА,
кореспондент прес-центру Рівненської АЕС.

Уже другий з початку року спалах африканської чуми свиней стався на Херсонщині. Хвору на АЧС тварину виявили у приватному господарстві мешканця села Праві Саги Олешківського району, повідомляє Головне управління ДСНС в регіоні. Її умертвили, і встановили карантин ще в десяти сусідніх населених пунктах. До карантинної зони також потрапила велика свиноферма, яка постачає м'ясо та м'ясопродукти в роздрібну мережу обласного центру — через цю заборону в Херсоні глобального дефіциту свинини, звісно, не виникне, але вона може подорожчати, *інформує наш власкор Сергій Яновський*

Історія про хабар, якого... не було?

За нею — приховане протистояння

СИТУАЦІЯ

Формально скандал у селі Розсоша, що у Хмельницькому районі, розпочався ще минулорічного травня. Тоді управління СБУ в області повідомило, що на хабарі попався тамтешній голова територіальної громади Василь Дячок. Із повідомлення виходило, що він отримав від підприємця, який орендував сільський ставок, майже двадцять тисяч гривень. Сума не така вже й велика, але сам факт, здавалося, мав бути доволі показовим: правоохоронці активно борються із представниками влади, нехай навіть найнижчого рівня, які нечисті на руку.

Поки справа розслідувалась, вона не викликала особливого інтересу. Та як тільки розпочались слухання в суді, скандал почав розгорятись з більшою силою. Бо після деяких судових засідань кілька десятків селян тут-таки йшли під стіни прокуратури або навіть перекривали шляхи, висловлюючи у такий спосіб своє незадоволення ходом розслідування і судом.

Якщо бути до кінця точним, то саме так протестувальники хочуть не покарати, а захистити свого «голову-хабарника». І це, на перший погляд, викликає щонайменше — здивування. А потім — цікавість: чому ж люди так активно захищають підозрюваного у злочині?

Як тільки призначається чергове судове слухання, а таких за останні місяці вже було чимало, кілька десятків мешканців Розсоші збираються у судовій залі Хмельницького міськрайонного суду. Людей приїжджає стільки, що усім важко розміститись. Тому дехто займає місце підсудного за гратами. Знаходяться і такі, що примощуються на вільних стільцях ледь не біля самого судді. Той вже звично просить частину людей вийти, а решту вкотре попереджає: за будь-яке слово, мовлене без дозволу, видалятиме всіх. Тож активісти самі пильно стежать один за одним, аби не було шуму. І все одно час від часу хтось не втримується від гострого слівця чи вигуку. Усі твердять, що вся справа шита білими нитками, і затіяна тільки заради того, щоб відсторонити від влади голову. А він, мовляв, за пару років свого керування зробив для села більше, ніж попередники за десятиліття.

Не будемо коментувати ані матеріали самої справи про хабарництво, ані роботу суду, щоб жодним чином не чинити тиск на нього. Та спробуємо подивитись на ситуацію не за матеріалами кримінальної справи, а очима тих, хто живе у селі.

Повернути став громаді виявилось не під силу

Володимир Петровський, директор комунального підприємства «Розсошанське», знає про проблеми ставка не з чуток, зокрема і про те, як змінювались орендарі місцевої водойми.

Картина майже типова: хтось, колись, невідомо як взяв його в оренду, а в результаті громада опинилась без усяких прав на нього. Знайти спільну мову із новими користувачами мало кому вдається. Важко знайти село, де б не відбувались сварки і навіть бійки на берегах за те, хто ж має право посидіти там із вудочкою. Розсоша — не виняток: люди не могли дочекатись, коли закінчаться права у попереднього орендаря. Бо зрозуміли, що не хочуть, аби їхнє добро залишалося в чужих руках.

Майже два роки тому, коли договір оренди з приватною особою сплив, спробували оформити документи на оренду комунальним підприємством. Уже навіть отримали необхідний дозвіл на розробку технічної документації, аж тут свої права заявила місцева агрофірма і ... виграла, а попереднє розпорядження обласної влади було скасовано. У результаті агрофірма передала став своєму орендарю, і в селі з'явився новий підприємець. Не можна сказати, що одразу відносини з громадою склались надто теплі.

— Спочатку була проблема із рибою. Адже раніше люди зібрали гроші на зарибок, а потім з'ясувалося, що став не їхній. Затим сам орендар всім доводив, що він теж випустив у ставок малька, хоча акта зариблення так і не вдалось побачити, — розповів Володимир Петровський. — Ще більший конфлікт виник після того, як спустили став. Спочатку орендар просив лише дещо знизити рівень води, щоб виловити рибу. А потім виявилось, що став спущений повністю. В результаті вода в криницях впала, а подекуди і зовсім щезла.

Про обіцянку чула вся Розсоша

Категорично стверджувати, що до безводдя призвели саме дії орендаря, важко. Посуха останніх років висушила криниці не в десятках, а в сотнях населених пунктів області. Та у Розсоші спущена з ставка вода ще більше загострила ситуацію. Тому торік вирішили прокладати водогін.

Як ведуться такі будови у селах — практика відома. Здебільшого частину коштів на загальний водогін намагаються знайти у бюджеті. А далі, коли йдеться про вуличні відводи, господарі здають свої кошти. За стандартною схемою пішли і розсошанці. А спільна каса була у магазині, людному місці, куди всі й приносили гроші. Все звично. Але селом дедалі активніше поширювались чутки про те, що новий орендар теж хотів здати певну суму. Люди кажуть, хто сам чув такі обіцянки, хто переповідав, що чув від інших. Тож, поза сумнівом, всім було цікаво, у яку копієчку це виллється.

Голова об'єднаної територіальної громади Василь Дячок знав про наміри не з чужих слів. Зазначає, що підприємець не раз казав йому, що готовий передати гроші для села:

— Ми не обговорювали конкретної суми, але я пропонував укласти соціальну угоду і відповідно до неї внести гроші на офіційний рахунок. Оскільки такий варіант чомусь не пройшов, то запропонував інший — здати гроші як благодійний внесок у загальну касу, що організували люди. Тим паче, що там збирали не тільки на водогін. Понад три сотні рибалок з навколишніх сіл зробили внески, аби знову зарибнити став — у такий спосіб хотіли закріпити за собою право ловити в ньому рибу. Тож і орендар, який на словах так хотів допомогти селу, міг би долучитись до загальної справи.

Гроші дав. Та хто їх узяв?

І він справді приніс до магазину гроші. Але тут розпочинається детективна частина історії.

Як розповіла продавець Наталя Задояна, саме вона збирала гроші й вела списки. Та коли до магазину зайшов підприємець, він не робив жодних внесків:

— Дочекавшись, поки ми залишимось наодинці, просто кинув мені в руки згорток, сказав, що для голови і вийшов геть. А буквально наступної миті увійшли правоохоронці. Вони розгорнули пакет, як з'ясувалося, із міченими купюрами, і попросили зателефонувати Дячку, мовляв, для нього передали гроші.

Цей дзвінок застав голову в кабінеті Раїси Братоусової, завідувачки дитячого садочка. «Після телефонної розмови голова одразу розповів про гроші і запропонував мені разом із ним і бухгалтером піти до магазину, аби скласти акт про благодійні внески, — розповіла жінка. — Нас це не здивувало, бо ми також багато чули про обіцяні кошти, тож було навіть цікаво, скільки їх там».

Погодьтесь, було б вкрай дивно, якби людина, яка вимагала хабар, для того, щоб його отримати, взяла із собою двох свідків. Але виходить, що в цій історії все було саме так. Та коли всі троє прибули до магазину, то правоохоронці не дозволили увійти до нього супутницям Дячка, а запросили лише його одного. От тільки він категорично відмовився переступати поріг без свідків, мовляв, зробить це тільки з представниками громади.

На це дозволу не отримав. Зате отримав кримінальну справу і звинувачення у хабарництві. А тепер уже котрий місяць поспіль намагається довести у суді, що він не причетний до грошей, яких навіть не торкався.

Не будемо і ми робити поспішних висновків. Думається, суд таки зможе об'єктивно у всьому розібратись. Тим паче, його постійно спонукають до цього розсошанські селяни. Та попри все події не назвеш банальними. Подумати є над чим.

Насамперед вони дуже яскраво демонструють, як важко громаді обстояти право на своє. Чи то став, чи то землю. Чимало людей в селі переконані, що вся ця історія з хабаром затіяна для одного — відсторонити голову, за яким стоять люди, і поставити іншого — з котрим можна буде «вирішувати» земельні питання.

Для Розсоші це — тема номер один. Адже село межує із обласним центром. Тут кожна сотка має ціну. І чималу. Кажуть, тут уже отримали чимало ділянок і звели маєтки сильні світу цього. А скільки ще хочуть взяти? І де шукати «вільні» ділянки? І як їх роздавати?

Не скажеш, що у селі не розуміють своєї вигідної географічної позиції. Не випадково три зовсім невеликі села Розсоша, Андрійківці та Ружичанка, в яких разом немає і п'яти з половиною тисяч мешканців, вирішили ні до кого не приєднуватись, а створили свою ОТГ. І це при тому, що жодне не похвалиться сильною економікою. Зате всі три мають інше багатство — землі на порозі Хмельницького. Вони і справді можуть принести серйозні статки. Але хто і як розпоряджатиметься ними? Ось головне питання.

Тож не виключено, що заради великих грошей, нехай поки що гіпотетичних, затіваються всілякі ігри. Навіть із хабарами. Не можна не думати і про те, чи вдасться комусь розібратись, де тут справжні злочинці, де підставні особи, а де й просто потерпілі. Чи серед останніх, як завжди, опиниться хоч не юридично, так практично, сільський люд, котрому часто дістаються переважно крихти від чужого пирога.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото автора.

На кожне засідання до судової зали приїздить стільки селян, готових захищати свого «голову-хабарника», що вільного місця немає навіть на лаві для підсудних за гратами.

Магазини закривають, бо нічим платити продавцям

Протягом останнього місяця на Сумщині закрили понад 20 магазинів, що належали до структури «Облспоживспілки». Найближчим часом можуть припинити своє існування ще стільки ж. За словами першого заступника голови правління споживчого товариства Миколи Грінченка, ліквідують «точки», що працюють у малолюдних населених пунктах — там, де мешкає менш як 200 осіб.

Надалі торговельні заклади «Облспоживспілки» не можуть виконувати соціальну функцію на селі, бо через підвищення мінімальної зарплати багато де не вистачає виторгу, аби заплатити продавцям.

На сьогодні у сільських населених пунктах Сумщини залишилось майже 530 магазинів, що належать до структури «Облспоживспілки». З них дві сотні віддали в оренду приватним підприємцям.

— У багатьох магазинах виторг не перевищує 500 гривень на день, — пояснює Микола Грінченко. — Якщо працювати місяць, виходить 15 тисяч. Але це не чистий прибуток — заклад заробляє лише 20 відсотків торговельної націнки, тобто максимум 3 тисячі гривень. А мінімальна зарплата тепер 3200 гривень. Додайте сюди витрати на придбання ліцензії, опалення, податок на майно, на землю, плату за струм... Якщо магазин має два холодильники, електроенергія обходиться у 600 — 800 гривень на місяць.

«Облспоживспілка» має з десяток автолавок. Як правило, це не традиційні будки на колесах, а невеличкі «пиріжки». Тепер вони дедалі частіше працюватимуть замість магазинів, але приїжджатиме така автолавка до села не щодня.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Ринок сільськогосподарських земель в Україні

КОМПЕТЕНТНО

Зародження

Чверть століття тому, в 1991 році, Україна обрала для себе «ринковий» шлях розвитку економіки, який передбачає приватну власність на засоби виробництва, найважливішим з яких є землі сільськогосподарського призначення. При цьому була боротьба різних думок, зваження позитивних і негативних сторін, апеляція до авторитетів і навіть до Всевишнього, політичний авантюризм і авторитарний прагматизм та багато іншого.

Однак прибічники ринку перемогли, і в Україні була проголошена і законодавчо закріплена приватна власність на засоби виробництва, в тому числі й на землі сільськогосподарського призначення як бази того самого сільськогосподарського виробництва. Правда, з самого початку акцентувалась увага на суперечностях загальнонародної і приватної власності на землю, принципах розподілу сільськогосподарських земель, обсягах прав, можливостях їх використання, багатьох інших проблемах земельних відносин. Однак приватна власність на землі сільськогосподарського призначення в Україні існує з грудня 1991-го — січня 1992-го (закони України «Про селянське (фермерське) господарство», «Про форми власності на землю»), закріплена в Земельному кодексі України 1992 р., а трохи пізніше — і в Конституції України 1996 р.

У 1994—1995 рр. розпочався масштабний процес передачі державних земель у колективну і приватну власність для сільськогосподарського виробництва, новий імпульс цей процес одержав у 1999—2000 рр., після відомого Указу Президента України Л. Кучми «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектору економіки» (1999 р.). Результати передачі в колективну власність і паювання сільгоспземель були закріплені в новій редакції Земельного кодексу України (2001 р.). При цьому були передбачені перехідні положення щодо обмеження права розпоряджання земельними ділянками новими власниками, зокрема заборона на внесення права на земельну частку (пай) до статутних фондів господарських товариств, відчуження земельних ділянок сільгосппризначення і прав на них (крім обміну і успадкування), а також максимальний розмір прав на ці ділянки (не більше 100 га).

Передбачалось, що ці обмеження діятимуть до 1 січня 2005 р. (норма 100 га — до 1 січня 2010 р.), однак вони діють до сьогодні. У жовтні 2016 р. Верховна Рада України ухвалила рішення про чергове продовження мораторію на купівлю-продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення.

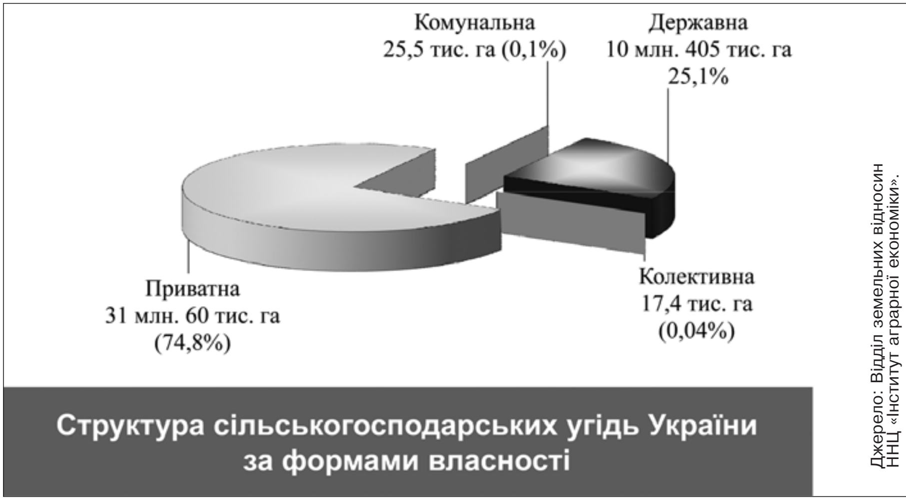

Що маємо

У результаті земельної реформи, що триває в Україні з 1990—1991 рр., майже 75% сільськогосподарських земель було передано в приватну власність. У державній власності залишилось 10,4 млн. га сільгоспугідь (25,1%), ще 0,1% перебуває в комунальній власності.

6,7 млн. громадян одержали право на земельну частку (пай), 1,2 млн. з них приєднали ці паї (земельні ділянки) до своїх особистих господарств, а 17,1 млн. га розпайованих сільгоспземель здається в оренду для сільськогосподарського використання.

Майже 17% договорів оренди сільгоспземель укладено на строк понад 10 років, ще 45% — від 8 до 10 років. Очевидно, що значна частина приватних земель використовується орендарями, причому на достатньо тривалий термін.

Структура сільськогосподарських угідь України за формами власності

Виходячи з відносно високого рівня рентабельності сільськогосподарського виробництва в Україні, який в 2015 р. по сільгосппідприємствах становив 30,5%, використання сільгоспземель має приносити селянам пристойні (для України) дивіденди. Однак рівень орендної плати за той же 2015 р. — у середньому 864 грн. за гектар. Для порівняння: в США торік він сягав від 65 дол./га в Монтані до 625 дол./га в Каліфорнії, тобто від 1625 до 15625 грн.

Основна частина доходу від орендованих земель залишається в орендаря, а могла бути у власника.

Що стосується інституційного забезпечення, то більшість інститутів ринку сільгоспземель в Україні вже сформована. В основному затримка за спеціальним законодавством, що має забезпечити рух в потрібному напрямку, і станом економіки, оскільки в умовах її спаду важко підтримати потрібну високу ліквідність землі.

Проблеми

Якщо говорити про проблеми орендованих сільгоспземель, то вони зводяться до двох — недостатньо високий рівень орендної плати та втрата родючості грунтів (орендарі, особливо «короткотермінові», не зацікавлені вкладати значні кошти у підтримку родючості грунтів).

Для власників, крім зазначених проблем, є багато інших. Передусім, як сьогодні наголошують деякі політики і юристи, це фактична відсутність права розпорядження земельною ділянкою (крім самостійного використання або передачі в оренду), а простіше — неможливості продати чи подарувати свою ділянку.

По-друге, в нинішніх нестабільних умовах на селянина «тисне» багато обставин, що спонукають його розв'язати свої проблеми за рахунок відчуження власної земельної ділянки. Для прикладу приведемо найгостріші, а саме — неможливість самостійного обробітку або неперспективність орендної плати для людей похилого віку, відсутність інтересу і перспективного вибору для спадкоємців, критичні життєві обставини для окремих сімей і громадян тощо.

Однак мораторій на продаж земель сільгосппризначення з'явився не випадково. Це наочно підтвердив короткотерміновий досвід «вільного ринку сільгоспземель» в нашій країні, який функціонував в період з 1996-го по 2000 р. Серед основних його уроків слід виділити: відсутність цінових орієнтирів і конкуренції покупців (внаслідок цього ділянки продавалися значно дешевше їх ринкової вартості), відчуження селян від власності на землю, формування рантьє (професійних орендодавців), недостатніх умов для переходу земель до ефективних власників, придбання земель для подальшого перепродажу та ін.

Власне, ці причини стали базовими для запровадження мораторію на продаж земель сільгосппризначення, який виявився перепоною на шляху залучення інвестицій у галузь, забезпечення нормального, прийнятого у всьому світі, земельно-іпотечного фінансування сільгоспвиробництва дрібних товаровиробників (для великих є інші, більш привабливі умови кредитування), можливості розширення земельного наділу чи започаткування сільгоспдіяльності, нарощування капіталізації (вартості) селянських господарств та ін.

З точки зору більшості наших західних консультантів, передусім Міжнародного валютного фонду, мораторій стримує розвиток підприємництва в нашій країні і його необхідно скасувати.

Питання ринку сільгоспземель ще й надмірно політизоване. В його оцінці переважають неекономічні аргументи. Наприклад, земля (цілком справедливо) визначається найбільшою цінністю українського народу, а тому не може бути товаром (дійсно, товаром може бути тільки конкретна земельна ділянка, на яку є попит); земля є невідтворюваним природним ресурсом, а тому її не можна передавати в приватну власність (майже у всіх країнах є приватна власність на землі сільгосппризначення, включаючи Україну, де вона становить 75%). Цей перелік можна продовжувати, але суть цих аргументів одна — «не можна, тому що не можна».

Що далі?

Основною проблемою є те, що мораторій на обіг земель сільгосппризначення вже багато років «консервує» існуючу ситуацію. Земельні ділянки оформлені як приватні, однак використати всі переваги цього статусу власник не може. Реальним виходом з ситуації, що склалася, може бути або відмова від приватної власності на ці ділянки (через викуп державою чи націоналізацію), або скасування мораторію і запровадження ринкового обігу сільгоспземель.

Результати наших досліджень свідчать, що для успішного розвитку сільської економіки потрібно йти іншим шляхом. Однак впровадження обігу сільгоспземель має відбуватися поетапно, причому на першому етапі — винятково на користь селян, тобто сільських жителів, особисто зайнятих сільськогосподарським виробництвом.

Здійснити такий підхід можливо через законодавче закріплення: виключного права придбання земельної ділянки громадянином, що має досвід роботи у сільському господарстві та (або) сільськогосподарську освіту; обов'язкове проживання покупця в населеному пункті, де розміщена ділянка; обмеження максимального розміру ділянки, що купується. Також бажано пріоритетне право купівлі закріпити за власниками чи орендарями сусідніх ділянок, а охочим купити землю — надавати безвідсотковий кредит (компенсувати відсоткову ставку).

Безперечно, потрібно створити і систему підтримки ліквідності (достатньо високої ціни) земельних ділянок, особливо спочатку, коли ринок пропозицій буде перенасиченим. Регулятором цього процесу міг бути спеціалізований земельний банк, купуючи земельні ділянки у разі надлишкової пропозиції і продаючи — у разі підвищення попиту.

Вченими Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки» розроблена спеціальна «дорожня карта» впровадження обігу сільськогосподарських земель, якою визначені основні механізми та часові рамки такого впровадження.

Очікувані результати

Через запуск ринку в запропонованому вигляді в Україні:

— сформуються оптимальні розміри сімейних фермерських господарств, спроможних залучати під власну землю кредити та інвестиції для розвитку діяльності;

— значно розшириться базовий для села середній клас — частина постійного сільського населення, що не потребує державної підтримки, і забезпечує себе робочими місцями;

— будуть напрацьовані механізми регулювання ринку і його цінові орієнтири за мінімальних негативних наслідків: варіант покупців-селян практично безпрограшний, апробований світовою практикою і відповідає меті земельної реформи, що здійснюється в Україні;

— прискориться розвиток сільського підприємництва та, на його базі, поліпшиться якість життя сільського населення.

У кінцевому результаті, прискориться зростання сільського господарства, підвищиться авторитет держави, що послідовно реалізує загальновизнані принципи ринкової економіки.

Юрій ЛУПЕНКО,
академік НААН.

АКТУАЛЬНО

Ціни ці — рятуйте гаманці!

За даними Держстату, ціни на молокопродукти в Україні упродовж минулого року зросли від 11 до 33%. Про це повідомляє Асоціація виробників молока. Там нарікають на об'єктивні чинники такого підвищення. Зокрема, на девальвацію гривні, збільшення цін на пальне, скорочення поголів'я корів і зростання вартості надоєного. Найбільше подорожчало масло. За рік переробники підвищили його вартість майже на третину — з 66,8 тис. грн. у січні до 88,7 тис. у грудні. Наприкінці 2016-го тонна твердого сиру в середньому коштувала 87,7 тис. грн. (+20,3%). Кефір в опті продавали по 13,4 тис. грн./т (+22,48%), сметану — по 34,5 тис. грн./т (+23,2%).

Загалом грудень виявився рекордним по цінах на молочку. До речі, про стратегію розвитку галузі йтиметься на X Міжнародному молочному конгресі, який відбудеться 2—3 березня у Києві.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Корови вже не збиткові

Переробні підприємства Херсонщини поступово піднімають закупівельні ціни на молоко з індивідуальних селянських господарств. Його ціна вже зросла з 3,7—4 гривень до 5—5,1 гривні за літр. Тобто сировину нарешті почали купувати хоч трохи, але дорожче від її собівартості, і власникам не доводиться тримати худобу собі на збиток.

Однак у цього явища є й зворотний бік, який не дуже подобається споживачам. Збільшення витрат на сировину водночас із подорожчанням енергоносіїв та зростанням мінімальної зарплати призвело до того, що маслосирзаводи краю підвищили відпускні ціни на тверді сири та масло коров'яче на 10—15 відсотків. Тепер за кілограм сиру, який ще восени в магазинах коштував 70—90 гривень, треба викласти 90—120 гривень.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Віджали і на експорт!

Китайці проінспектували українські цукроварні. Оцінювали систему державного контролю за виробництвом бурякового жому як корму для тварин та можливості наших виробників експортувати таку продукцію до Піднебесної. Візит відбувся за підтримки Ради з питань експорту продовольства та асоціації «Укрцукор».

Інспекційна група ознайомила представників Держпродспоживслужби з попередніми підсумками своєї роботи, за результатами якої буде підготовлено та направлено українській стороні офіційний звіт.

За даними «Укрцукру», торік обсяг виробництва бурякового жому в Україні сягнув 10,93 мільйона тонн, а експорт становив 65,3 тис. на суму 8,6 млн. дол. Наша держава поки що не здійснювала постачання цієї стратегічної для тваринницької галузі сировини до КНР у промислових масштабах.

В «Укрцукрі» також виношують плани збільшити продажі до Піднебесної й солодкого піску. У рамках торгової місії до Пекіна, що відбулася в листопаді, українські виробники спробували зацікавити китайського споживача незвичним для нього буряковим цукром. За інформацією «Укрцукру», торік до КНР його було експортовано понад 5 тисяч тонн, зокрема 3,1 тисячі тонн до Гонконгу.

Водночас, наголошують в асоціації, говорити про тріумфальний вихід української продукції на полиці мереж Піднебесної наразі зарано.

Галина КВІТКА.

Майже 17% договорів оренди сільгоспземель укладено на строк понад 10 років, ще 45% — від 8 до 10 років

Одну із вулиць Хмельницького перейменовано на вулицю Героїв АТО. Пропозицію надала топонімічна комісія, яка керувалась тим, що саме на цій вулиці проживали троє з двадцяти п'яти загиблих під час проведення антитерористичної операції місцевих жителів: Володимир Панчук, Анатолій Суліма та Іван Зубков, *інформує наш власкор Ірина КОЗАК*

Працівники Івано-Франківської ОДА долучилися до флешмобу на підтримку демобілізованих бійців. В обідню пору 22 держслужбовці віджалися стільки само разів на площі перед адмінбудівлею (*на знімку*), *повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.* ***Фото Миколи МАЦЮКА***

«Мамо, мій тато в полоні?»

Вони, Катерина — з Вінниччини, Сергій — з Кіровоградщини, познайомилися в 2007-му, коли Сергій проходив строкову службу. Були звичайною родиною: жили, працювали, будували плани на майбутнє. Не могли навіть подумати, що вже через сім років він потрапить у полон, а вона буде сама виховувати двох донечок і оббивати пороги всіляких інстанцій, щоб повернути чоловіка додому…

«Якщо не я, то хто?»

У 2007-му (після служби в армії) Сергій підписав контракт і став військовослужбовцем 3-го окремого полку спеціального призначення. 11 червня 2013 з'явилася на світ їхня перша донечка Марійка. Потім Сергій поїхав у Крим, де якраз мала розпочатися операція з оборони півострова. Згодом, після повернення з АРК, старшину Сергія Глондаря відрядили в зону проведення АТО.

«Як зараз пам'ятаю, це було 7 квітня 2014. Додому чоловік приїздив нечасто і ненадовго. Всю службу кадрові військові більше в роз'їздах, аніж вдома», — згадує молода дружина. Катерина до цього звикла. Почути ввечері: «Зранку я їду в відрядження», — звичайна річ в родині Глондарів. А відколи поїхав у зону АТО — бував удома ще рідше. Відпустки мав лише по кілька днів. Але чоловік ніколи й не думав залишати військову службу…

«Він завжди казав мені: «Якщо не я, то хто?». Якщо не він піде захищати Україну, то хто? Не уявляв себе ніде більше — лише в армії», — зауважує Катерина.

Після родинного тепла — до лап ворога

У грудні 2014-го Сергій приїхав додому, щоб відсвяткувати з родиною Новий рік. Не міг нарадуватися донечкою Марійкою, яка тоді тільки почала ходити. На службу в підрозділ, що дислокувався під Дебальцевим, повернувся 5 лютого. А вже 16 лютого, в перший день перемир'я, разом із кількома побратимами потрапив до лап ворога. Спецпризначенці супроводжували колону українських військових, що виходила з Дебальцевського котла. Тоді в полон потрапило дев'ятеро спецпризначенців. З них в полоні на тепер залишилися лише двоє: Сергій Глондар та Олександр Корíньков.

Лише через місяць дізнався, що вдруге стане татом

16 лютого 2015 року, коли родина Сергія почула про те, що він у полоні, Катерина дізналася, що чекає дитину. Про те, що Сергій вдруге стане татом, Катерина змогла сказати йому лише через місяць. Бо виходив він на зв'язок дуже рідко, а розмова тривала максимум хвилину.

«Говорили дуже коротко. Про себе абсолютно нічого не казав. Лише запитував: як справи вдома, як діти, коли він буде вдома? А що я могла йому відповідати? — плаче Катерина. — Я нічого не знаю. Нам нічого не кажуть... Коли я народила другу донечку, телефонувала родичам інших полонених, щоб передали Сергію... Він подзвонив. Попросив назвати донечку Анечкою».

Потім вийшов на зв'язок 21 червня. Розмовляв зі старшою донечкою, запитував, як менша. Відтоді від Сергія — жодної звістки.

Обидві донечки схожі на татка. І за характерами, і зовні. Маші зараз 3 роки і 6 місяців, а Анечці — більше року. Обом дівчаткам не вистачає татка. Навіть на руки до інших чоловіків вони не йдуть. Хіба що — в полку, де дівчатка вже багатьох знають, і не бояться цих суворих чоловіків у формі.

Через відрядження Сергій пропустив перший день тато прийде. А коли я відходила від столу, плакала, щоб я не йшла. Відтоді, як тато не прийшов, дівчинка постійно боїться, що одного разу мама теж піде. Увечері спати лягає і просить, щоб я була поряд. Вийду з кімнати — починає

Минуло майже два роки… донечки чекають татка.

народження старшої донечки. Відтоді було ще два — на жоден із них у чоловіка навіть не було можливості привітати дитину.

«Діти ростуть без батька. Він не бачив, як Марійка почала ходити, не чув перших слів Ані. Не чує, як вона зараз каже слово «папа»…

Коли Марійці виповнилося три, ми організували для неї святкування з дітками з садочка. А вона чекала татка. Запитувала мене, коли тато прийде на її свято, — розповідає Катерина. — У неї була істерика, вона від мене втікала. Плакала, питала, чи плакати. Боїться, що я можу зникнути, як тато»…

Менша ще не розуміє, де її тато. Але точно знає, де він на фотографіях. Показує на нього пальчиком на весільних фотографіях, міцно обіймає світлину тата в формі.

«Якось прибирала в квартирі, зняла з шафи фотографію Сергія. Аня взяла її, сіла на підлогу, дивиться на неї і питає: «Папа, ти де?». Обнімає фотографію, цілує»…

Старша раніше думала, що тато просто на роботі. А нещодавно дізналася, що насправді він в полоні. Якось приходить із садочка і питає: «Мамо, а чого ти мені брешеш? Ану кажи мені правду: мій папа в полоні?».

Один із телеканалів транслював сюжет про наш мітинг під адміністрацією Президента. Маша побачила й каже: «Он ти, а он тьоті, в яких теж когось немає вдома», — продовжує розповідь згорьована дружина. А ще розповідає, що коли отримала нагороду Сергія від Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, Марійка взяла таткову медаль і поклала її собі під подушку: «Вона спала з нею тиждень, напевно. Клала під подушку й лягала. Я не могла її забрати!».

Давно не чула рідного голосу

«Посмішку його згадую. На всіх фотографіях він усміхнений», — зі сльозами на очах каже Катерина. Після 21 червня вона не чула голосу чоловіка. З того часу немає зв'язку ні з ним, ні з іншими полоненими. Останнім часом Катерина, як і всі інші, дізнається новини «звідти» тільки зі ЗМІ. І продовжує оббивати пороги всіх можливих інстанцій.

«До стількох структур ми вже зверталися, які займаються саме звільненням полонених, і ніяких змін. Вище вже звертатися нікуди. Ми скрізь були. Усі наші звернення і запитання переправляли в Центр звільнення полонених при СБУ. А там кажуть, що працюють. І нічого конкретного».

Про те, в якому стані полонені, родини дізнаються від представників міжнародних організацій, які відвідують зону АТО. Одного разу їм навіть змогли передати листи. Один із них був адресований Катерині.

Будемо боротися, правда?

«Коли хлопці телефонували, щоразу запитували: «Коли ми будемо вдома? Коли нас звільнять? Скільки можна?!». Коли треба було стати на захист Батьківщини, вони пішли першими. А коли сталася біда, вони не потрібні Батьківщині. Про них забули?», — зі сльозами на очах допитується Катерина.

Увесь цей час боротьба родин за звільнення своїх чоловіків не припинялася, але саме зараз вона особливо актуальна. Перш за все тому, що майже рік родичі не мали з полоненими зв'язку.

«У нас немає родини. Ми не знаємо, що з нашими чоловіками. Усі знають про проблеми полонених, але ігнорують їх. Нас не чують, не помічають нашої проблеми», — переконана Катерина. Та незважаючи на телефонну тишу, на мовчання структур, які нічого не повідомляють, вона щиро сподівається, що її чоловік скоро повернеться додому і вони зможуть разом обійняти своїх донечок.

«Будемо боротися, правда?», — звертається Катерина до старшої донечки, яка вже багато чого розуміє. Малеча ствердно киває, бо знає, що її татко герой. Знає, що він скоро повернеться. Що обійме маму, візьме на руки її молодшу сестричку Аню…

Ольга ТКАЧЕНКО.
Петро МЕЛЬНИК.
Фото Ольги ТКАЧЕНКО.

P. S. Поки матеріал готувався до друку, Катерина отримала від чоловіка листа: «Його передали представники Червоного Хреста 1.12, хоч написаний він був ще 1.11... В листі чоловік розповідає що: «у нього «все добре». Пише, що вірить в Бога, вірить, що незабаром зустрінемось. Починає про щось інше писати і знову повертається до Бога. Тобто сам себе заспокоює. Мій чоловік ніколи не був ліриком, романтиком. Особисто мене дуже бентежить, коли він пише, що здоров'я погіршилось і все в руках Бога»…

Замість турнірів — судові баталії

У Херсоні конфлікт між органом місцевого самоврядування та спортсменами

Не застали вдома? Звільнити!

У Херсоні загострюється конфлікт між обласною радою та авторитетними тренерами і керівниками спортивних закладів для дітей та юнацтва, які утримуються за рахунок місцевого бюджету. Усе почалося з рішення обласної ради № 167 про створення комісії для оцінки діяльності керівників підприємств та організацій, що перебувають у власності територіальних громад. А вже наступного дня після такого рішення «оцінка» завершилась звільненням для директора комунальної установи — обласного центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» Сергія Ротоноса.

Сергій Олексійович — кандидат у майстри спорту з академічної греблі. Центр «Спорт для всіх» він створював із самого першого дня. Як то кажуть, горів справою і всі тринадцять років був його незмінним керівником, організатором численних змагань та акцій для десятків тисяч спортсменів-любителів (у тому числі для дітей та людей похилого віку). Відставку він би прийняв, якби претензії до його роботи були обґрунтовані. Але розпорядження голови Херсонської облради Владислава Мангера № 360 директора просто шокувало. Причиною звільнення «у зв'язку з порушенням трудової дисципліни» були акти про дводенну відсутність Сергія Ротоноса на робочому місці. А також... акт про його відсутність за місцем проживання!

— Вибачте, але моя робота не пов'язана із постійним перебуванням у службовому кабінеті чи навіть удома. Першого дня, коли я був відсутній, перебував у відрядженні до Києва. Другого — керував підготовкою свята «Спортивне сузір'я Херсонщини», яке мало відбутися не в моєму офісі, а в будівлі обласного академічного музично-драматичного театру імені Куліша. Моя помилка тільки в тому, що не надав комісії документи про це, оскільки грип вибив із колії. Але ж за хворобу не звільняють! — дивується Сергій Ротонос.

Запитання без відповідей

Нині екс-директор центру «Спорт для всіх» готує судовий позов до Херсонської облради. І в рамках його розгляду сподівається отримати відповіді на слушні запитання: хто були ті члени комісії, котрі перевіряли центр за його відсутності і чи мали вони право та підстави посадову кваліфікацію для перевірки документів комунального закладу. Та, схоже, такий позов буде не єдиний. Скандалом та викликом поліції завершилася, приміром, спроба перевірки комплексної дитячо-юнацької спортивної школи «Динамо». Директор закладу Тетяна Боголуцька взагалі порівнює її з... атакою рейдерів.

Тетяну Григорівну також звільнили буцімто за прогули, і тепер вона, як і Сергій Ротонос, оскаржує своє звільнення в суді. Чим завинила — для неї це запитання без відповіді. Разом із Тетяною Боголуцькою звільнилися її заступник Сергій Кобець, а також шестеро із дев'яти тренерів. Наставників юних спортсменів, зрештою, довелося набирати знову, а облрада профінансувала спортшколу «Динамо» з бюджету. На 2017 рік — 570 тисяч гривень. Це тільки витрати на заробітну плату, але біда в тому, що заклад ця «краплина в морі» аж ніяк не врятує. Адже будівля КДЮСШ перебуває просто в жахливому стані. І кореспондент «Голосу України» зміг переконатися у цьому на власні очі.

Чемпіони з виживання

У будівлі спортшколи «Динамо», що на вулиці Перекопській, центрального опалення як такого — здебільшого навіть батареї зрізали. Коли сотня дітей і підлітків приходять на тренування, то їм вмикають електрообігрівачі, але «грітися» все одно доводиться фізичними вправами. Спортзали, до речі, викликають тільки жаль: дерев'яна підлога потребує заміни, на стінах — вологі смуги від води, яка в дощ ллється сюди потоком через дірявий дах. «Стіни аж мохом взялися — ледве їх повишкрябували», — каже в.о. директора КДЮСШ Анатолій Савлов. Нове обладнання і тренажери тут узагалі забули, коли купували. Але найбільша біда навіть не в цьому.

Ще за часів СРСР місцева влада заповзялася зробити «динамівцям» і всьому місту шикарний подарунок — збудувала поруч із спортзалами 50-метровий басейн, якого тоді в області не було. Та щойно бетонну чашу наповнили водою, як вона почала виливатися у ґрунт через численні шпарини. Потім ґрунт унаслідок будівельних прорахунків просто «поплив» — фундамент і стіни будівлі спортшколи вкрилися тріщинами.

Обласна федерація самбо і дзюдо обіцяє допомогти із спонсорами для ремонту КДЮСШ «Динамо». Але для того щоб заклад знову став безпечним і комфортним для юних спортсменів, потрібні мільйони. Якщо не десятки мільйонів гривень. І швидко назбирати їх навряд чи вийде. Тож успіхи вихованців закладу — радше, приклад виживання в екстремальних умовах. А успіхи, до речі, є. Так, тренер спортшколи Марина Максименко нещодавно стала чемпіонкою Європи із сумо, до того виборола «бронзу» на чемпіонаті світу.

Звинувачують одне одного

У депутатів та очільників Херсонської облради, звісно, також є претензії до працівників спортивних шкіл — і стан у них занедбаний, і учнів меншає. Але в колективному листі до Верховної Ради України майже двох десятків заслужених тренерів, членів національних збірних, директорів шкіл місцевому самоврядуванню закидають припинення фінансування обласних фізкультурно-спортивних товариств «Динамо», «Спартак», «Україна» та «Колос». «У місті Херсоні знищено шість дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Вони зникли, а всім тренерів та восьмінадцять осіб адміністративного персоналу залишилися безробітними. Кількість дітей, залучених до занять спортом, істотно скоротилася», — зазначають «підписанти» колективного листа.

Тренери та батьки вихованців спортивних шкіл Херсона вже кілька разів виходили на пікетування та мітинги до «білого дому», протестуючи проти знищення системи підготовки поповнення для «великого спорту» в Україні. Та, схоже, протистояння не тільки триває, а ще й переходить у судову площину, і до участі в ньому залучається дедалі більше люду. І ані користі для спорту, ані авторитету для органу місцевого самоврядування воно не додає.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Регіон: Рівненщина

Шлях до легалізації видобутку бурштину можна скоротити

Бурштинові конфлікти на Поліссі виникали, відколи тут знайшли поклади «сонячного каменю». Але останніми роками вони стали жорстокішими, з використанням зброї і, на жаль, людськими жертвами. Буквально кілька днів тому під час такого конфлікту у Сарненському районі Рівненщини загинув батько скупника бурштину, а його син поранений. А до цього були гранати у Клесові, поранені у Старому Селі Рокитнівського району...

Тож щоб якось спрямувати у законне русло нелегальний видобуток бурштину, який набрав загрозливих і для екології, і для економіки держави масштабів, а головне — не допустити, щоб за бурштин убивали людей, слід постаратись народним депутатам. Хоча і сам, будучи народним депутатом VII скликання, не з чуток знаю, який лобістський опір насправді чиниться, щоб і надалі впливовим особам збагачуватись на незаконному видобутку «сонячного каменю», нехтуючи при цьому державними інтересами в цьому питанні. Державна казна могла б відчутно збагатитися, якби легалізували видобуток бурштину, та й люди мали б офіційні робочі місця.

Дехто прикривається тим, що, мовляв, немає закону, який би легалізував видобуток бурштину, на що я хочу заперечити: є чимало регуляторних актів, які дають змогу це зробити. Було б лише бажання. Адже на Рівненщині вже легально працює кілька таких підприємств.

Як колишній заступник голови Комітету Верховної Ради України з підприємництва, регуляторної політики та антимонопольного законодавства (у VII скликанні) звертаюся до нинішнього голови Комітету Верховної Ради України з питань промислової політики та підприємництва Віктора Галасюка, який має всі можливості та вагу впливу, щоб, не чекаючи, доки вилежиться у парламенті новий закон про видобуток бурштину (прийнятий у першому читанні), зробити дерегуляцію деяких статей чинних законів щодо видобутку бурштину. Це, на мою думку, потрібно зробити для того, щоб спростити процедуру проходження документів з дозволу на видобуток бурштину.

Адже нині шлях від створення і реєстрації підприємства до початку видобутку бурштину становить 7 років, тоді як (при бажанні і добрій волі) його можна було б скоротити до 7—9 місяців. Переконаний, це можна зробити за умови, що держава продаватиме через аукціони геологорозвіддані про запаси бурштину на родовищах, які є власністю держави. На цій інформації держава могла б заробляти.

У новому законі про видобуток бурштину, прийнятому парламентом у першому читанні, вводиться поняття «артіль старателів». Але у нашій законодавчій базі немає такого поняття, як «артіль». Тому в моєму розумінні артіль — це товариство з обмеженою відповідальністю тих людей, які нині нелегально працюють на видобутку бурштину. Тому я пропоную, коли відбудеться дерегуляція (зменшення кількості регуляторних документів), владі допомогти нелегальним старателям легалізуватись, створивши ТзОВ.

Микола КУЧЕРУК,
народний депутат України VII скликання, голова фракції ВО «Батьківщина» у Рівненській обласній раді.

Минулого тижня було гаряче, як в АТО

Дві хронічні проблеми Рівненщини — нелегальний видобуток бурштину та лісокрадство — минулого тижня стали причиною кількох жорстоких конфліктів, які коштували людям здоров'я і навіть життя.

Так, як повідомили у відділі комунікацій поліції Рівненської області, 28 січня у селі Люхча Сарненського району на обійсті місцевого скупника бурштину сталася трагедія: приїжджі рекетири, які претендують на контроль над нелегальним видобутком бурштину, поранили скупника й убили його 54-річного батька (той помер у машині швидкої допомоги), після чого зникли з місця події на автомобілі «Chevrolet» білого кольору. «Через кілька годин поблизу Рівного працівники управління карного розшуку та патрульні поліцейські затримали цей автомобіль, у якому було п'ятеро осіб. Деякі з чоловіків намагалися втекти, але їм це не вдалося. Під час поверхневого огляду затриманих і транспортного засобу поліцейські виявили явні сліди скоєння ними кримінального правопорушення. Чотирьох осіб вже затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України, з ними проводяться першопочаткові слідчі дії», — розповів заступник начальника ГУ Нацполіції у Рівненській області — начальник слідчого управління підполковник поліції Олександр Панасюк.

Ще один резонансний злочин: 26 січня на власному обійсті невідомі у балаклавах жорстоко побили головного лісничого ДП «Клеванський лісгосп» Михайла Квятковського, вимагали, щоб він звільнився з роботи, інакше може позбутися життя. Його доправлено до неврологічного відділення Рівненської ЦРЛ зі струсом головного мозку, численними забоями, у нього поламані ребра. Потерпілий припускає, що за ним стежили, адже за кілька днів до нападу помітив чужі сліди на снігу під вікнами будинку.

Як повідомили у Рівненському обласному управлінні лісового господарства та мисливства, вони припускають, що причиною нападу є те, що лісової охорони ДП «Клеванський лісгосп» постійно доводиться боротися з розкрадачами лісу, лісівники весь час отримують погрози фізичною розправою. Влітку зафіксовані випадки спроби підпалу та підриву службових авто, а також напад на лісничого. Зловмисники досі не затримані, що й спонукає їх до ось таких радикальних дій. Цього тижня лісівникам довелося зіткнутися ще й з лісокрадами, які ввечері прийшли в контору Глиннівського лісництва ДП «Рокитнівський лісгосп». На той час лісничий був на виїзді у лісі, понад 30 осіб у балаклавах побили вікна в приміщенні та техніку, а після приїзду лісничого вимагали припинити перешкоджати їм красти ліс. З огляду на це, керівництво управління прийняло рішення про особисте озброєння всіх працівників лісової охорони. Наразі це єдиний спосіб захистити працівників лісового господарства, які виконують свій обов'язок з охорони лісу.

Олександра ЮРКОВА.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без опадів. На дорогах ожеледиця. Вітер південний, західний, 5—10 м/с. Температура в західних областях вночі 5—10 нижче нуля, вдень від 1 морозу до 4 тепла. На решті території вночі 12—17 з позначкою мінус, вдень 3—8 нижче нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 31 СІЧНЯ

■ **1887.** Відбулася прем'єра опери Петра Чайковського «Черевички»: автор уперше виступив у ролі оперного диригента. ■ **1920.** У Нью-Йорку вийшов перший номер газети «Українські щоденні вісті». ■ **1980.** У Львові відкрили критий велосипедний трек — один із найбільших у СРСР. ■ **1985.** Народився Андрій Василенко — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014). ■ **2015.** Загинув під час обстрілів російськими терористами Гродівки Донецької області Павло Антоненко — старший солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня та орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2015, посмертно).

У НОМЕР

Учасники блокади готові боротися партизанськими методами

Активісти, які блокують рух залізничних вантажів на Луганщині, заявляють про свій намір не тільки продовжити акцію, а й розширити її. Зокрема, планують перекрити всі проходи до Луганської та Донецької областей й у середині лютого повністю розгорнути всі намічені пункти блокади. Тоді нелегальні зв'язки з окупованими територіями буде перекрито. За словами одного з організаторів акції Анатолія Виноградського, штаб має намір «збільшувати кількість блокпостів після приходу людей». Кажучи про поповнення сил, він має на увазі місцевих мешканців і волонтерів, уточнюючи, що акцію ветеранів АТО сьогодні підтримують 12 волонтерських груп. Зокрема й фінансово. Виступаючи в ефірі телеканалу «112 Україна», Анатолій Виноградський також заявив, що місцевій владі повідомлено про плани організаторів блокади й що найближчим часом ветерани АТО мають намір «закрити» Станицю Луганську.

А тим часом у Фейсбук потрапила інформація, що убік блокади нібито рухаються автобуси з людьми у військовій формі й повному бойовому екіпіруванні. Але, як повідомив начальник штабу блокади торгівлі з окупантами Сергій Акимович, офіційного підтвердження цього немає. Проте штаб уже заявив, що у разі силового розгону протестувальників вони змушені будуть перейти до «партизанських методів боротьби проти російської окупації й фізичного знищення магістралей, якими відбувається фінансування тероризму й торгівля на крові». Сергій Акимович також повідомив, що посилення морозів ускладнило й без того непрості умови блокади. Багато ветеранів захворіли й потребують лікування. Зайняті позиції поки що залишаються без змін — відрізок залізниці в районі шахтарського міста Гірське.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Замовлення з передової — грузинські хінкалі

У Рівному громадська організація «Центр україно-грузинської дружби «Сакартвело» активно долучилася до допомоги нашим бійцям. Цього разу допомога продуктова — хінкалі. Цією смачною стравою, власне, захотіли посмакувати бійці на сході України. Передали відповідне прохання через волонтерів. Центр україно-грузинської дружби відгукнувся на запит, а виробники безпосередньо взялися за роботу. Страву заморозили, запакували в спеціальну тару і десяток таких масивних коробок передали волонтерам. Грузинський «презент» доправили в Станицю Луганську та Піски, де служить чимало бійців із Рівненщини.

Як зазначив керівник громадської організації «Центр україно-грузинської дружби «Сакартвело» Руслан Толордава, Грузія пережила такий самий період, і вони як ніхто розуміють українців і намагаються усіляко підтримати. Така допомога вимірюється виявом солідарності.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

Авдіївка. Гаряча точка сходу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

О 13.45, після обстрілів наших позицій із гранатометів різних калібрів, окупанти зробили чергову спробу вибити наших військових з позицій поблизу Авдіївки. Штурм закінчився для бойовиків невдачею. Ворог змушений був відступити», — йдеться у повідомленні штабу. Під час спроби штурму гібридні формування застосували таку само тактику, як на Світлодарській дузі: масована артпідготовка перед атакою.

За даними нашої розвідки, у боях в авдіївській промзоні в результаті ударів у відповідь ЗСУ ліквідували 15 і поранили 24 бойовики. Однак щоб не викликати паніку у своїх лавах, командування окупаційних військ не розголошує даних про втрати особового складу. У повідомленні ГУР Міноборони України йдеться про те, що серед убитих зі складу 11-го окремого мотострілецького полку супротивника значиться військовий злочинець, командир стрілецького батальйону Іван Балакай (позивний «Грек»). Це підтвердив у соцмережах і ватажок терористичного батальйону «Схід» Олександр Ходаковський.

За інформацією пресслужби 72-ї ОМБр, зранку 30 січня бій тривав. Отримавши підтримку від інших підрозділів бригади, в Авдіївці військовослужбовці мужньо тримаються на своїх позиціях, включно із захопленими напередодні у ворога в результаті рішучої контратаки.

«Голос України» зв'язався з нашими бійцями, які перебувають у зоні бойових дій, і одержав інформацію, як то кажуть, з перших вуст.

Боєць ЗСУ (маріупольський напрямок): «Подробиць (щодо ситуації поблизу авдіївської промзони. — **Авт.**) не знаю. На жаль, ми нині на іншій ділянці фронту. У тому секторі перебувають наші побратими. Зв'язок з ними відсутній. Працюють російські «глушилки». На жаль, є втрати. І без них не минеться. Оскільки сьогодні загальна картина зрозуміла — наші наступають мало не на всіх фронтах, ворог відступає і зазнає великих втрат. Ми перебуваємо в районі Маріуполя. Коментувати нічого: постійні обстріли великими калібрами з боку супротивника. Ми трохи просунулися вперед».

26 січня 2017 року. Військовий 72-ї окремої механізованої бригади Збройних Сил України на позиції поблизу Авдіївки.

Фото зі сторінки 72-ї ОМБр у Фейсбуці.

Боєць «Друг Санта»: «29 січня о четвертій ранку почалися масовані обстріли промзони і всієї прилеглої території з гармат 152-го калібру, мінометів 120 мм і 82 мм. Терористи підсвічували собі освітлювальними мінами з боку Ясинуватої, Мінерального, Крутої Балки. У районі нових дач на промзоні супротивник захотів відбити наші позиції, але їм це не вдалося, він зазнав втрат і відступив. Ну, звісно, коли ворог відступає, хочеться його наздогнати. І так воїнам 72-ї бригади вдалося зайти на одну з ворожих позицій, закріпитися там. 30 січня зранку точаться бої за ці позиції. Відстань від наших колишніх до зайнятих ворожих позицій — 300 метрів. На жаль, під час боїв загинуло п'ятеро наших військовиків. Ворожі втрати ми не рахували, але їх багато».

СПОРТ

Марта Костюк — чемпіонка Australian Open–2017!

Теніс. Мельбурн (Австралія). Australian Open. Grand Slam. Загальний призовий фонд — 50 000 000 австралійських доларів.

Головна і дуже приємна для нас новина: 14-річна киянка Марта Костюк **(на знімку)** виграла юніорський турнір Відкритого чемпіонату Австралії.

Марта Костюк (Україна) — Ребека Масарова (Швейцарія). 7:5, 1:6, 6:4.

До речі, Костюк стала четвертою представницею України, якій вдалося перемогти на турнірі Grand Slam серед юніорів, першою, кому підкорився Australian Open. І наймолодшою серед українських тенісистів, які вигравали титул на юнацькому «Шлемі».

Андрію Медведєву було 16 років, коли він переміг на «Ролан Гаррос» (1991), Катерині Бондаренко було 17, коли вона перемогла на «Вімблдоні» (2004), й Еліні Світоліній — 15, коли вона здобула перемогу на «Ролан Гаррос» (2010).

Тепер стисло про фінальні суперечки дорослих.

Серена Вільямс (США) у фіналі одиночного розряду перемогла свою старшу сестру Вінус у двох сетах — 6:4, 6:4.

Ця звитяга стала для Серени Вільямс 23-ю на турнірах «Великого Шлему». За цим показником вона випередила німкеню Штеффі Граф (22 титули) і поступається тільки легендарній австралійці Маргарет Корт (24).

Роджер Федерер (Швейцарія) — Рафаель Надаль (Іспанія). 6:4, 3:6, 6:1, 3:6, 6:3. 35-річний Федерер — олімпійський чемпіон (Пекін-2008) у парному розряді. На професіональному корті здобув 88(!) титулів, він — переможець 18 турнірів «Великого Шлему».

Парний розряд. Генрі Контінен (Фінляндія) / Джон Пірс (Австралія) — Боб Брайан / Майк Брайан (США). 7:5, 7:5.

Бетані Маттек-Сендз (США) / Люсі Шафаржова (Чехія) — Андреа Главачкова (Чехія) / Пен Шуй (Китай). 6:7, 6:3, 6:3.

Фото ausopen.com

Європейські нагороди Юлії Джими

Біатлон. Душники-Здруй (Польща). Чемпіонат Європи. Спринт, 7,5 км.

Киянка Юлія Джима стала чемпіонкою Європи в спринті (7,5 км). А протягом наступних днів Юля виборола ще й «срібло» в перегонах переслідування та «бронзу» в змішаній естафеті разом з Анастасією Меркушиною, Олександром Жирним і Русланом Ткаленком.

Відтепер Джима є чотириразовою чемпіонкою Європи. Але якщо раніше вона перемагала на європейських першостях в естафетах, то тепер виборола свою першу індивідуальну нагороду найвищого ґатунку.

Броварчанка встановила світовий рекорд серед юніорів!

Легка атлетика. Аліна Шух із Броварів, що на Київщині, виграла чемпіонат України з п'ятиборства зі світовим рекордом для юніорів. 17-річна спортсменка поліпшила особистий рекорд одразу в трьох дисциплінах і набрала в сумі 4550 очок.

Окрім того, ця сума стала найкращим результатом сезону в світі серед дорослих. Як відомо, за підсумками 2016 року Шух було визнано найкращою молодою легкоатлеткою України.

Залишився квартет претендентів

Футбол. Габон. 31-й розіграш Кубка Африканських націй. 1/4 фіналу. Буркіна-Фасо — Туніс. 2:0. Сенегал — Камерун. 0:0 (пенальті — 4:5). ДР Конго — Гана. 1:2. Єгипет — Марокко. 1:0.

Півфінали відбудуться 1 лютого: Буркіна-Фасо — Єгипет; Камерун — Гана.

Контрольні матчі

Португалія. **«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Норчепінг» (Швеція). 6:1** (Кучер, 18, Срна, 51, Зубков, 54, Тайсон, 64, Бланко-Лещук, 72, Фред, 84 — Еліассон, 69).

Туреччина. **«Зоря» (Україна, Луганськ) — «Лудогорець» (Болгарія, Разград). 0:2.**

«Дніпро» (Україна) — «Работнічкі» (Македонія, Скоп'є). 2:3 (Баланюк, 29, 39 — Івановський, 42, Сильяновський, 56, Сагіті, 72).

Іспанія. **«Динамо» (Україна, Київ) — «Сувон Самсунг Блувінгз» (Республіка Корея). 1:1** (Яремчук, 67 — Лі Йонгсунг, 51).

«Динамо» (Київ) — ЦСКА (Болгарія, Софія). 2:2 (Буяльський, 36, Гонсалес, 38 — Руй Педру, 4, Деcподов, 90+3 (пенальті). Після матчу «динамівці» вирушили до Києва.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 52319

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

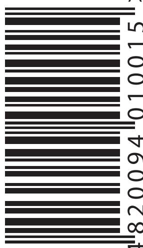
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama1@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

4820094010015